

GŁOS NARODU

NR. 316. — ROK XXXVII.

REDAKCJA, ADMINISTRACJA I DRUKARNIA KRAKOW, ULICA SW. KRZYZA L. 11.
KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKOW 401.099.

S R O D A

26 LISTOPADA 1930.

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		N całym obszarze Państwa pole- z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata znizona dla nauczycielstwa ludowego	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.
	z odnośnikiem	bez odnośn.				
Miesięcznie	6.20 zł.	5.70 zł.	6.20 zł.	9.50 zł.	5.70 zł.	

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90, ADMINISTRACJA Nr. 133-44, DRUKARNIA Nr. 133-44 i 141-06. ODDZIAŁ LWÓV GRODZKA 2 B.

Marszałek trzeciego Sejmu.

P. Ignacy Daszyński opuścił swe mieszkanie urzędowe w gmachu sejmowym, gdzie już wkrótce zamieszka sanacyjny marszałek czwartego Sejmu. Zapewne nie bez żalu opuszczał p. Daszyński wytworne apartamenty, które sam za dość duże pieniądze umeblował i ozdobił. Już nazajutrz po jego odejściu prasa sanacyjna ogłosiła szczegółowy wykaz tych sum, jakie poszły na biurka, sofy i obrazy marszałkowskiego mieszkania, próbując z tego zamilowania do zbytku „w dzisiejszych ciężkich czasach“ ukuć nową broń przeciw p. Daszyńskiemu. Zarzut trafia w próżnię, gdyż każdy rozumie, że Marszałek Sejmu, który jest zastępcą p. Prezydenta i drugim z kolei dygnitarzem Rzplitej, musi posiadać odpowiednie mieszkanie reprezentacyjne. Nie znam nowych apartamentów przy ul. Wiejskiej, ale nie mogę sobie wyobrazić, by stosunek między nimi a Zamkiem warszawskim odpowiadał np. stosunkowi, jaki zachodzi między wspomniałym pałacikiem Prezydenta francuskiej Izby lub Prezydenta Senatu (t. zw. Petit Luxembourg) a Palais d' Elysee, gdzie mieszka Prezydent Republiki. We Francji za to ani premier, ani minister wojny nie zajmują żadnego z dawnych pałaców królewskich, choćby na peryferji stolicy. Różne są w różnych krajach zwyczaje i nie my będziemy się oburzali na to, że marszałek Izby, wybieranej powszechnym głosowaniem, pragnie swój urząd podnieść także pięknym mieszkaniem. Uczynił zresztą to samo p. marszałek Senatu i nikt mu tego wymawiać nie myśli.

Marszałkowanie p. Daszyńskiego przypadło na największe poniżenie polskiego Sejmu. Srebrna jego siwizna rzadko miała w ciągu tych dwóch lat sposobność prezentować się na plenarnych posiedzeniach z trybuny prezydjalnej, a duża rutyna, dowcip i przytomność umysłu starego parlamentarzysty, które w innych warunkach z p. Daszyńskiego zrobiłyby może drugiego Deschanela, nie mogły zabłysnąć w atmosferze trwożnej, niepewnej, przeladowanej zarazkami nieufności i nienawiści. P. Daszyński miał tylko jeden naprawdę piękny dzień: niezapomni mu się nigdy, że nie chciał otworzyć Sejmu „pod szablami i rewolwerami“.

P. Daszyński — trzeba mu to przyznać — bronił nieraz godności i praw Sejmu przed kampanją ataków, oszczerstw i obelg, prowadzoną nieustraszenie przez sanację. Niektóre jego wywiady i listy otwarte były prawdziwymi klejnotami pamphletowej publicystyki. P. Marszałek nie szczędził w nich już i osoby tego drugiego marszałka, któremu przed kilku laty nieostrożnie sam wystawił pomnik w książce „o wielkim człowieku w Polsce“. Przemawiała w tej publicystyce coraz większa gorączka, a ton i dobór argumentów świadczyły o rosnącym zdenerwowaniu; p. Daszyński odczuwał widocznie boleśnie tę falę wzgardy i nienawiści, jaką budził po tamtej stronie. Nie dziwnego, tam przecież zostawił swoje serce.

Spółeczeństwo przyjmowało z uznaniem obronę Sejmu przez jego Marszałka, ale osoba p. Daszyńskiego nie zdobyła sobie tego respektu ogólnego, jaki zyskałby powinien kierownik i obrońca pol-

skiego parlamentu. Przyczyną tego była nie tyle jego przedwojenna przeszłość, w której p. Daszyński zbyt często oddalał się od ideału prawdomownego Arystydesa, ile fakt, że p. Daszyński do niedawna brał czynny udział w owym systematycznym i celowym pomniejszaniu zasług wszystkich wybitnych w Polsce ludzi, które uprawiał i uprawia do dzisiaj obóz sanacyjny. Dość przeczytać jego Pamiętniki i książkę o Piłsudskim, by wynieść wrażenie, że niemal wszyscy zasłużeni Polacy od Szczepanowskiego do Paderewskiego byli albo śmieszni i głupi, albo więksi lub mniejsi lajdacy. Przed kilku zaledwie dniami „Czas“ cytował (bez komentarzy!) ustęp o gen. Szeptyckim, insynuujący czytelnikowi, że ten generał, uosobienie gentlemena, okazał się wobec Piłsudskiego nielojalnym i niewdzięcznym. Nazwisko p. Daszyńskiego widnieje i na uchwale Rady Naczelnej PPS., żądającej oddania pod sąd ministrów przedmajowych za rozkradanie skarbu, zredagowanej podobno przez p. Moraczewskiego. Można powiedzieć, że p. Daszyński siedł w kampanji poniżania zasług w jednym szeregu z Moraczewskim i Stępczyńskim. Wszyscy musieli stać się małymi, słabymi, śmiesznymi, podejrzany-ami, aby na tem pustkowiu talentu i cnoty mogła wznosić się wysoko jedna nadludzka cnota i jeden wyjątkowy talent. Nie komplementy pod adresem Piłsudskiego, niezręczne zresztą i zbyt przesadne, są istotą książki „o wielkim człowieku“, ale ta masa uszczypliwości, pomniejszeń, insynuacji i sarkazmów, podejrzeń i ośmieszeń, jakie rozsypuje p. Daszyński na każdej karcie, głównie pod adresem znieprawdzonej prawicy i jej wodzów, ale i pod adresem całego społeczeństwa, które rzekomo zasłużyło na to, by je „wielki człowiek“ chłostał słowami bezceremonjalnymi. Cała ta książka głupotą i małostką Narodu uzasadniać zdaje się wszystko, co Piłsudski zrobił i co jeszcze zrobi i... powie.

I oto w pewnej chwili powiedział marszałek Piłsudski: dureń. Odnosiło się to drastyczne określenie akurat do p. Daszyńskiego. Pomyślcie: Człowiek, któremu p. Daszyński przyznał prawo nieomyślnej oceny i którego ogłosił za arcywzór dobroci, pokory i bezinteresowności, twierdzi, że autor tych peanów — to dureń. Czy można się na to oburzać? Nie, trzeba się śmiać. Czuje się przecież, że p. Daszyński sam sobie dołek wykopał, w który wpada. Nie wolno mu apelować od tego wyroku do społeczeństwa, bo on sam postawił Piłsudskiego nad społeczeństwem.

Tu leży tragikomizm postaci marszałka trzeciego Sejmu. P. Daszyński nie mógł być wodzem demokracji przeciw dyktaturze, był tylko wywiezionym w pole ex-piłsudczykiem. Za każdą jego mową w ciągu dwóch lat ostatnich szła jego książka, która przeczyła słowom i ośmieszała mowę. P. Daszyński nie obronił teraz ani Sejmu, ani PPS. Odrzucony od Belwederu, zapóźno odkrył, że „wielki człowiek“ może się mylić, gdy nazywa kogo durkiem. Nie potrafi już przekrzyczeć swej książki. Ona to go pobila w tych dwóch latach i dalej bić będzie. Jan Matyasik.

Switalski czy Car marszałkiem Sejmu?

POGŁOSKI O ZAMIERZONEJ REZYGNACJI PREZ. MOŚCICKIEGO I JEGO PONOWNYM WYBORZE. — ZMIANY W SEJMIE I W RZĄDZIE. PARCELACJA KLUBU B. B.

Warszawa, 25 listop. (Tel. wł.) Nowowabrany Sejm zbierze się 9-go. Kto będzie przewodniczyć — nie jest rzeczą ustaloną. W tych dniach dopiero B. B. ustali, kto pójdzie do Sejmu a kto do Senatu; prawdopodobnie Sejm otworzy pos. Andrzej Lubomirski, a Senat sen. Thullie.

Sprawa obsadzenia stanowiska marszałka Sejmu w ostatnim czasie skomplikowała się. Opowiadają, że nie jest zdecydowanym, kto będzie wysunięty na marszałka: Switalski, czy p. Car. Gdyby p. Car objął marszałkowskie Sejm, wtedy zakwawiałaby teka ministra sprawiedliwości, a ewentualnymi kandydatami do jej objęcia byłiby prof. Makowski i mec. Paschalski. Ten ostatni znany jest m. in. z obrony p. Czechowicza przed Trybunałem Stanu. Kandydatura wojew. Raczkiewicza na stanowisko marszałka Senatu, uchodzi za rzecz pewną.

Na stanowiskach w kancelarji Sejmu także zajdą zmiany. Mówi się o kandydaturze m. Działosza, zastępcy szefa gabinetu premiera na stanowisko kierownika tej kancelarji. Nie wątpi się, że pierwsze posiedzenie Sejmu będzie hurzliwe.

bo poza sprawami o charakterze czysto formalnym, prawdopodobnie lewica wysunie kwestję Brześcia i zażąda uwolnienia posłów pozostających w więzieniu.

W kołach politycznych oczekują z napięciem na przebieg narad, jakie jutro mają się toczyć na Zamku. Dzisiejszy „Robotnik“ zanotował sensacyjną wiadomość, że na konferencji ma być omawiana sprawa

ewentualnej rezygnacji p. Prezydenta i jego ponownego obioru przez sanacyjną większość Zgromadzenia Narodowego na dalsze siedem lat.

Na konferencji zostanie także załatwiona kwestja rządu

i panuje przekonanie, że przyszłym premierem zostałby p. Stawek, który równocześnie objąłby prezesurę bloku B. B., gdyż B. B. usiłuje wzorować się na angielskich metodach parlamentarnych, a w Anglii prezes klubu i partji jest równocześnie prezesem rządu. Mówią także, że dotychczasowy wice-min. spraw zagranicznych p. Wysocki ustąpi z swego stanowiska a jego miejsce miałby zająć p. Bek.

Na środę zwołano posiedzenie klubu B. B. Na tem te kursują rozmaite pogłoski co do struktury wewnętrznej klubu.

Istnieje koncepcja zmierzająca do podzielenia klubu B. B. na grupy regionalne, druga zaś koncepcja wypowiada się za podziałem merytorycznym a nie terytorjalnym. W wypadku, gdyby druga koncepcja wzięła górę powstałyby grupy: konserwatywna, ludowców, mieszczan, Zjednoczenia Pracy Wsi i Miast, Klubu Pracy Państwowej (pułkownicy). Tylko w zasadniczych sprawach miałyby grupy występować jednolicie.

Opowiadają, że pułkownik Stawek wobec zupełnej klęski wyborczej B. B. S. nosi się z zamiarem stworzenia

nowej partji socjalistycznej pod nazwą „Socjalistów Narodowych“. Do partji tej byłiby odkomenderowani posłowie z N. P. R. Lewicy, oraz B. B. S. wybrani z jednokli. Stworzenie tej nowej partji napotyka na trudności, gdyż poseł Waszkiewicz nie zamierza rezygnować z prezesury (prezesował w N. P. R. Lewicy), a i wśród behesowców jedynkowych nie brak apetytów na prezesostwo, zwłaszcza, że na liście państwowej B. B. wyszedł prezes klubu B. B. S. Smulikowski.

Zwolnieni z więzienia posłowie nie chcą udzielać informacji.

ZA KRATAMI GRÓJCA. — KORFANTY W WIĘZIENIU MOKOTOWSKIM.

Warszawa 25. 11. (Telef. wł.) Jak wiadomo, zostali wypuszczeni na wolność trzej więźniowie brzescy b. posłowie: Kiernik, Pragier i Mastek. Zwolnienie nastąpiło około godz. 4.30. Grono przyjaciół aresztowanych oczekiwało na ich wypuszczenie przed głównym wejściem więzienia przy ul. Danilowiczowskiej. Doznali oni zawodu, gdyż aresztowanych wypuszczono wyjściem tylnym, przez gmach ratusza. Prasa podaje o nich, że są wyczerpani i stwierdza wbrew dotychczasowym pogłoskom, że nie są chorzy na żadną obłązną chorobę. Zwolnieni nie przyjmują nikogo. P. Kiernik odmówił nawet widzenia się z p. Ratajem, swoim przyjacielem politycznym. Zwolnieni odmawiają przyjęcia wizyt, gdyż są zmęczeni i mówią, że potrzeba im przedewszystkiem spokoju i nie życzą sobie żadnych komentarzy w prasie o polityce w Brześciu. P. Mastek wyjechał we wtorek o godz. 3-ciej do Krakowa.

Sędzia śledczy pozwolił rodzinom więźniom

W GRÓJCU

dostarczyć paczek z żywnością, książek beletrystycznych, gazet i t. d. Przesyłki podlegają cenzurze sędziego. Pani Dubois, za pozwoleniem p. Demanta, pojechała do Grójca i zawiązała dziewięć paczek dla dziewięciu więzionych. Jest to pierwsza żywność, jaką po dwu i pół miesiącach dostarczono aresztowanym z poza więzienia. Odtąd paczki żywnościowe będą przyjmowane przez władze co piątek.

W więzieniu umieszczeni są w celach po dwóch. Codziennie odbywają spacer po godzinie. Cele mieszczą się na pierwszym piętrze w gmachu otoczonym nie murem, ale kratą żelazną. Obiega pogłoska, że pos. Lieberman jest w szpitalu.

Zalógę więzienia w Grójcu zmieniono; przydzielono tam z Warszawy specjalnego inspektora więziennego. Okna cel osłonięte są blachą,

a od dołu zabite są deskami, wskutek czego więźniowie nie mogą widzieć co się dzieje na podwórzu. Dostarczono im koców i po dwie zmiany bielizny.

POS. KORFANTY

znajduje się w więzieniu mokotowskim, gdzie otrzymuje książki, czasopisma i żywność. We wtorek była w Warszawie p. Korfantowa.

POS. KWIATKOWSKIEGO PRZEWIEZIONO DO TORUNIA.

Warszawa 25. 11. (Telef. wł.) Były poseł Jan Kwiatkowski został we wtorek przewieziony do więzienia przy sądzie okręgowym w Toruniu. Towarzyszyło mu przez drogę dwu żandarmów.

Prezydent Bydgoszczy zawieszony w urzędowaniu.

Bydgoszcz, 25. 11. (PAT). Zarządzeniem wojewody w dniu wczorajszym zawieszony został w urzędowaniu prezydent m. Bydgoszczy dr. Bernard Sliwiński. Agendy prezydenta miasta objął w dniu dzisiejszym wiceprezydent miasta.

—:—:—

UNIEWAŻNIENIE GŁOSÓW W OKR. 45.

„Piast“ donosi, że Komisja okręgowa w Toruniu unieważniła przy wyborach do Sejmu 5.900 głosów z Nr. 7, wskutek czego jedynka otrzymała 3 mandaty zamiast 2.

ZA POŁĄCZENIEM STRONNICTW LUDOWYCH.

Sześciu wybranych posłów „Piasta“ z woj. krakowskiego ogłasza list do wyborców, w którym znajdują się zapowiedź, że posłowie ci będą dążyć do zjednoczenia ruchu ludowego.

O czym piszą inni?..

Zydzi stracili wszystkie mandaty senackie.

„Kurjer Czerwony“ zestawia listę wybitniejszych kandydatów, którzy nie otrzymali mandatów senackiego. Są to ze „Stron Narodowego“:

„Ks. Marceł Godlewski w Warszawie, prof. Władysław Konopczyński w Krakowie, b. poseł Aleksander Zwierzyński w Wilnie, wo lwowie prof. Stanisław Głabiński, który jednak wejdzie do senatu z listy państwowej. Poza tem nie uzyskali mandatów: b. posłanka Józefa Szabko, umieszczona na trzecim miejscu i prof. Romuald Paczkowski z Poznania, umieszczony na piątym miejscu listy państwowej“.

Ponadto — stwierdza „Nowy Dziennik“ —

„przepadli w wyborach wszyscy senatorowie żydowscy (a w roku 1928 było ich 7). Jedynym przedstawicielem żydowskim w senacie będzie agudowiec p. Uszer Mendelsohn, wybrany z listy państwowej BB“.

Przepadł przy wyborach senackich kandydat PPS., sen. Strug, powieściopisarz.

O „taktownego“ marszałka sejmu.

Zakończenie wyborów wkłada na obóz rządowy i rząd nowe zadania.

„Rozporządzając w sejmie — pisze „Czas“ — znaczną większością blok rządowy będzie tam czynnikiem decydującym i potrafi przeprowadzić wszystkie swoje zamierzenia tem bardziej, że opozycja jest rozbita, a niektóre jej odłamy wcale nie zdradzają ochoty do nieprzejednanej walki. W ich szeregach znajdzie też zapewne blok głosy, potrzebne do uzyskania kwalifikowanej większości, a należy mieć nadzieję, że przywódcy większości będą umieli tę sytuację należycie wykorzystać. — Pierwszą czynnością sejmu będzie wybór prezydium, przyczem stanowisko marszałka obejmie oczywiście przedstawiciel bloku rządowego. Musi to być polityk doświadczony i wyborczy taktik, gdyż od sposobu, w jaki prowadzić będzie obrady sejmowe, zależy w dużej mierze sprawne funkcjonowanie sejmu“.

Beck, czy Sosnkowski?

Warszawski korespondent donosi o jakichś wewnętrznych tarciach w łonie BB., między grupą „pułkowników“ a zwolennikami kursu umiarkowanego.

„Sytuację — pisze — komplikuje jeszcze fakt, że p. Piłsudski okazuje coraz dziwniejszą powściągliwość wobec tej grupy, która uważa się za jedynie ulegitymowaną do przewodzenia: do grupy pułkowników“.

O tem uprzedzeniu mówi się tu szeroko, a jako najsilniejszy atut wysuwają fakt, że w ostatnich dniach coraz więcej błędnie nazwisko płk. Becka, a na horyzoncie pojawia się nazwisko gen. Sosnkowskiego. Generał ten od roku 1926 zupełnie usunął się czy został usunięty w cień; ograniczył się czy ograniczono go wyłącznie do funkcji wojskowych, mimo że w czasach swego kilkoletniego ministrowania okazał — obok wojskowych — i polityczne zdolności. Samo pojawienie się tego nazwiska na widowni wywołało w grupie pułkowników popłoch, gdyż gen. Sosnkowski ma z niejednym z nich stare porachunki i z pewnością czasy świetności niejednego z obecnych dygnitarzy rychło skończyłyby się.

Cała uwaga polityczna Warszawy obecnie skupiona jest na tych 2-ch nazwiskach: Beck czy Sosnkowski. O dwóch byłych premierach z łaski p. Piłsudskiego: pp. Świątalskim i Stawku mówi się coraz mniej“.

Notujemy tylko z obowiązku dziennikarskiego. W najbliższym czasie sytuacja powinna się wyjaśnić.

Brukowce zgłaszają się po nagrodę.

Organ Boya-Zeleńskiego, „Kurjer Poranny“, wypisał sobie hymnu pochwalny. Stwierdza, że położył ogromne zasługi w „popularyzowaniu“ idei p. marsz. Piłsudskiego. Były — pisze —

„okresy — z dumą dziś możemy o tem wspomnieć — kiedy w tej ciężkiej, zawsze gorzkiej, wale publicystycznej „Kurjer Poranny“ był niemal odosobniony, zbierając jedyne żniwo w dzikiej i wścieklej przeciwko jego stanowisku nagone ze strony rwałego się do władzy partynietwa“.

Jeszcze lepszy jest „Kurjer Czerwony“. Ogłasza bowiem, że właściwie „zwycięstwo“ BB. przy wyborach do senatu jest jego wyłączną zasługą. Albowiem w niedzielę, w godzinach popołudniowych, redakcja tego brukowca stwierdziła, iż „masowo“ głoszą komuniści. Wobec tego wydał nadzwyczajne wydanie z wezwaniem do „popierania jedyńki“. Ludzie przera-

Drakońskie zarządzenia Mussoliniego.

Kiedy przed paru zaledwie miesiącami wygłaszał Mussolini swe wojowniczo mowy, kiedy w Livorno, w Genui, w Medjolanie i w Rzymie groził „wrogom“ faszystowskiej Italii zniechęceniem i zdrucgotaniem, sądzono powszechnie, że te groźby oparte być muszą o mocne materialne podstawy, o bogatą kasę państwową i o budżet zrównoważony. Tymczasem ze zdumieniem dowiadujemy się w ostatnich dniach Europy, że finansowy stan Italii przedstawia się groźnie, a jej gospodarcza sytuacja jest bardzo krytyczna. Wywóz w pierwszych 10 miesiącach r. 1930 zmniejszył się o 20% w porównaniu z tym samym okresem r. 1929, a deficyt budżetowy w pierwszej połowie bież. roku wynosi blisko 1 miliard lir. Nie mniejsze zdumienie wywołały zarządzenia, mające zapobiec postępującemu kryzysowi. W szczególności żywo komentuje się dekret Rady ministrów dnia z 13 listopada, postanawiający redukcję poborów pobieranych przez funkcjonariuszów państwowych. Redukcja jest znaczna. W stosunku do pensyj poniżej 40 tys. lir wynosi 12%, poniżej 60 tys. lir 25%, ponad 60 tys. lir 35%. Redukcji w odpowiednim stopniu ulegną również płace robotnicze. Ulegną jej także — przynajmniej tego chce „Duce“ — ceny towarów.

Nie trzeba zbytnio podkreślać wagi tych zarządzeń. Ma to być podporządkowaniem życia gospodarczego wymaganom ustabilizowanej liry, a równocześnie wstrzymaniem deficytu budżetowego. Według „Corriere della Sera“, redukcja plac urzędniczych oszczędzi skarbowi od 700—800 milionów lir rocznie. Na razie pokryje tylko 1/3 deficytu, 2/3 pokryć ma pożyczka amerykańska, podobno już sfinalizowana.

Bardzo możliwe, że się udadzą zamierzenia Mussoliniego w tej dziedzinie. Nie wiadomo jednak jeszcze, jaki skutek redukcja plac wywoła w życiu gospodarczym. Będzie to zależało w niemałej mierze od tego, czy się rządowi uda obniżyć także ceny towarów w tym samym stopniu, czy się ta obniżka utrzyma przez czas dłuższy i czy nie zahamuje rozwoju przemysłu, zresztą nie świetnie postawionego we Włoszech.

Przedwczesną byłoby rzeczą stawiać w tej sprawie horoskopy. Prawdopodobnie dopiero za parę tygodni można sobie będzie zdać sprawę z następstw tych iście drakońskich zarządzeń Mussoliniego dla finansów państwa i dla całości życia gospodarczego.

Na razie — jak wolno wnosić z prasy włoskiej — zarządzenia oszczędnościowego wywołują niezadowolenie i przygnębienie ludności, w szczególności urzędników i robotników, któ-

rych bezpośrednio dotyczą. Niezadowoleni próbują przeciwdziałać prasa rządowa bądź tłumacząc konieczność tych energicznych zarządzeń, bądź wyjaśniając, że redukcja jest w rzeczywistości nieznaczna.

I tak, organ syndykatów „Lavoro fascista“, apeluje do dyscypliny narodu, a swój płomienny artykuł kończy stwierdzeniem, że „zwycięstwo należy tylko do mocnych“.

„Corriere della Sera“ za dowód przy pomocy statystyki porównawczej, że płace zostały zredukowane w porównaniu ze stanem przedwojennym „właściwie“ tylko o 3.58% do 5.28%. Połobnie „Tribuna“..

Wydaje się jednak, że Mussolini inicjuje politykę oszczędności, nie uwzględniając bardzo ważnej pozycji, która w dużym stopniu wpły-

Z Brześcia do Grójca.

Trzech więźniów brzeskich jest już na wolności. Są nimi: poseł Kiernik, wypuszczony za kaucją 10 tys. zł., b. poseł Pragier (za 10 tys. zł.) i b. poseł Mastek z Krakowa (5 tys. złotych). Kaucję za p. Kiernika złożyła Rada Adwokacka w Warszawie, za dwóch innych socjalistyczne związki zawodowe kolejarzy.

Ośmiu dalszych więźniów (Witos, Bagiński, Putek, Barliki, Dubois, Ciolkosz, Barliki i A. Dębski) osadzono w więzieniu w Grojeu. Posłowie siedzą po dwóch w celach, których okna zabite są deskami, by uniemożliwić widok na podwórce. Pozwolono im korzystać ze spacerów przez godzinę dziennie, otrzymywać żywność pozawięzienną i korzystać z biblioteki więziennej, natomiast na palenie papierosów jeszcze nie wydano pozwolenia.

Ciągło jeszcze nie wiemy, jak długo potrwa areszt śledczy owych dziewięciu (wraz z pos. Korfantym) polityków, z których kilku otrzymało obecnie mandat sejmowy, a z nim i przywilej nieetykalności. Kiedy skończy się to śledztwo? Przecież nie słycać, by kogokolwiek poza aresztowanymi przesłuchiwało w ich sprawie dla zebrania materiału dowodowego. Widocznie zatem potrzeba zbierania takiego materiału nie zachodzi, co zresztą byłoby zrozumiem, gdyż jeśli przedmiotem obwinienia jest udział w Kongresie Centrolewu, to fakt ten w odniesieniu do pp. Witos i tow. jest notorycznym i niezaprzeczalnym. Dlaczego więc śledztwo trwa tak długo? Kiedy i gdzie odbędzie się rozprawa?

5 członków Państw Komisji Wyborczej nie przyjmuje odpowiedzialności za wybory.

W dniu 24 listopada odbyło się posiedzenie Państwowej Komisji Wyborczej, na którym 5 członków (a więc większość) złożyło oświadczenie nie w sprawie wyborów. W oświadczeniu tem stwierdzają, że już w dniu 12 listopada zajęli stanowisko w sprawie instrukcji Generalnego Komisarza Wyborczego p. Giżyckiego, dotyczącej swobody i tajności wyborów. Swe zastrzeżenia ujeli członkowie Państw. Komisji Wyborczej w odpowiedni wniosek. Następnie oświadczenie przypomina:

„Urządzącemu panu Generalnemu Komisarzowi było i jest wiadome, że poprzedni Generalni Komisarze we wszystkich zasadniczych kwestiach, dotyczących wyborów, zasięgał opinii Państwowej Komisji Wyborczej, a b. Gen. Kom. Wyb. p. Car nie wydawał zarządzeń w tej dziedzinie, nie zasięgawszy opinii państwowej Komisji Wyborczej i w tym celu niejednokrotnie zwoływał specjalne jej posiedzenia.“

To też podpisani członkowie Państwowej Komisji Wyborczej czuli się i z tego względu upoważnionymi do zakomunikowania swej opinii panu Gen. Komisarzowi w tych istotnych kwestiach wyborczych oraz do zwrócenia się do niego z ewentualnym wnioskiem o zwolnienie posiedzenia Komisji.

Urządzącemu pan Gen. Komisarz Wyborczy w końcu pisma swego z dnia 13 bm. pisze łaskawie, że uznaje członków Państwowej Komisji Wyborczej za doświadczonych w sprawach wyborczych i że chętnie słucha ich rad. Jednocześnie oświadcza, że „często wydaje zarządzenia zgodne z ich światłymi radami“, a w rezultacie nie obalając merytorycznej słuszności wniosków członków Komisji Państwowej, nie uwzględnia żadnego z nich z formalnych względów, wychodząc z niestosownego założenia, iż wnioski te są żądaniami i że wychodzą poza zakres uprawnień członków Państwowej Komisji Wyborczej“.

Ponieważ — czytamy dalej w oświadczeniu — obywatele mogliby przypuszczać, że Państw. Komisja Wyborcza jest moralnie odpowiedzialna za poszczególne zarządzenia Gen. Komisarza Wyborczego, przeto członkowie Komisji zmuszeni są oświadczyć, że przez okres obecnych wyborów do dnia dzisiejszego pan Gen. Komisarz Wyborczy zwołał tylko dwa po-

wa na pasywność budżetu. Nie uwzględnił olbrzymich wydatków lożonych przez państwo na prace faszystów. W naszym pojęciu jest obrudno wobec tych trudności finansowych państwa usprawiedliwić trzymanie 300-tysięcznej armii „czarnych koszul“ obok regulacji państwowej, armii; to samo odnosi się również i do całego olbrzymiego, a kosztownego aparatu wychowywania młodego pokolenia dla faszystów w szeregu organizacji i instytucji które zresztą wielką część społeczeństwa, specjalnie katolicka, uważa za narzucone, a jeśli je uznaje, to tylko pod przymusem. W tej dziedzinie jednak nie nie słycać o oszczędnościach i redukcjach.

Na razie jedną korzyść będzie miała Europa z tych zarządzeń Mussoliniego. Prawdopodobnie mowy Mussoliniego nie będą już tak groźne i tak wojownicze.. W. Z.

—:O:—

Co się zarzuca p. Korfantemu i p. Dębskiemu, tego jeszcze ciągle nie możemy się domyśleć. Pisma doniosły, że i przeciw nim wytacza się zarzut, iż dążyli do obalenia rządu zapomocą przewrotu, ale nikt nie wskazał na konkretne wystąpienia, na którychby można takie oskarżenie budować. W swoim czasie, zaraz po aresztowaniu pierwszej „transzy“, PAT ogłosił, że aresztowani posłowie obwinieni są jużto o przestępstwa natury kryminalnej, jak przywłaszczenie, fałszerstwa, kradzieże itd., jużto o zbrodnie polityczne, jak strzelanie do policji, wzywanie do gwałtów i opór władzy, działanie antypaństwowe itd. Dziś jest faktem, że skarga o sprzeniewierzenie wniesiona została tylko przeciw b. posłowi z BB. p. Baćmadze i że zarzucano w prasie jakieś przestępstwo wekslowe b. pos. Kwiatkowskiemu, ale skargi dotąd nie wniesiono.

Ciekaw jestesmy, kto z b. posłów zostanie oskarżonym o strzelanie do policji, fałszerstwa i t. p.

Uwolnieni za kaucją trzej posłowie może nas objaśnią, co im w śledztwie zarzucano. Czy nam coś opowiedzą o swym polityce i traktowaniu ich w Brześciu, wapińcu. Podobno zobowiązali się do milczenia.

Czekamy ciągle jeszcze na wybitnych prawników, profesorów uniwersytetu, ludzi nauki i literatury, by się wypowiedzieli o całej tej z wielu punktów widzenia bardzo interesującej brzesko-grojeckiej sprawie.

Areszt posłów trwa 76 dni.

siedzenia Komisji i że ani razu nie zasięgał jej opinii co do wydawanych zarządzeń wyborczych, a także uchylał się od wyjaśnienia na pytania członków Komisji Państwowej, stawiane parokrotnie w tym względzie.

Wobec powyższego składamy niniejsze oświadczenie do protokołu, celem należytego zadokumentowania, że za żadne, wydane przez pana Gen. Komisarza Wyborczego zarządzenia i instrukcje podpisani członkowie Państwowej Komisji Wyborczej nie ponoszą i ponosić nie mogą uietylko formalnej, ale i moralnej odpowiedzialności.

Warszawa, dnia 24 listopada 1930 r.

K. Pużak, J. Woźnicki, Urbanowicz, Sawicki, Uta.

„Stalin się śmieje“.

Jeszcze nie przebrzmiały w naszym kraju młoci o „rewolucji“ w Rosji bolszewickiej, a już pojawiły się nowe stwierdzenia „zapalony spokój“ w tym kraju. Oto agencja „United Press“ podaje rozmowę swego korespondenta ze Stalinem, który ze śmiechem pertraktował pogłoski o owej „rewolucji“, o własnej śmierci i o obywatelach rzeźw przez Woroszyłowa. Na dobitkę — podaje „United Press“ — w czasie rozmowy wszedł do pokoju Woroszyłow i słuchając wyprawy Stalina razem z nim śmiał się z pogłosek, które przez parę dni wstrząsały opinię „zgnitego zuchoda“.

Czytelnik pism codziennych ma w tych dniach twardy orzech do rozryzania. Bo i jakże? „Stalin zabity“, a teraz mówi: „Woroszyłow przy władzy“, a śmieje się razem ze Stalinem... Była rewolucja, czy tej nie było?

Wiadomość o rzekomej rewolucji została smaczyna agencja „Iskra“ w sobotę. „Il. Kurjer Czerw.“ opierało się na niej puścił nadzwyczajne wydanie w Krakowie z tą wiadomością. Przez 2 dni utrzymywały się te pogłoski poparte zresztą faktem, że granice rosyjskie szalenie zamknięto, a połączenia telefoniczne z Europą zerwano. Wreszcie w niedzielę przybył do Warszawy pierwszy od paru

zeni widmem komunizmu poszli „ławą“ do urn, i — „jedyńka“ odniosła świetne zwycięstwo.

Tak to dopominają się brukowce — zapłaty. Jest to tem obrydlivsze, że taki „Kurjer Poranny“ w okresie wojny wale nie „popularyzował“ marszałkowskich idei, ale był zakamieniałym wrogiem p. Piłsudskiego i legionów, które uważał nieledwie za zdradę narodową. Lecz „fortuna kołem się toczy“. Dlatego „Kurjer Poranny“ zgłasza się teraz po — nagrodę za swoje „zasługi“.

Tymczasem „ABC“, któremu po miesiącu przymusowego bezrobocia wreszcie pozwolono wyjść, zostało z miejsca zaraz skonfiskowane. Opisując zaś swoje trudności stwierdza, że po zamknięciu drukarni dotychczasowej przez komisarza rządu, „ABC“

„rozpoczęło natychmiast pertraktacje z innymi drukarniami. Przyjmowano nas — pisze — wszędzie z miłą współzuciem, gorąco ścisniano ręce — ale gdy przyszło do omawiania konkretnej sprawy drukowania „ABC“ — zaczęły się wątpliwości. Zwracaliśmy się do 47 drukarni w Warszawie i na prowincji, w tem do wszystkich stołecznych drukarni rotacyjnych i bez skutku“.

Ale za to Boy-Zeleński bezkarnie uprawia jawną demoralizację na łamach „Kurjera Porannego“. Temu brukowcowi nie nie grozi.

O reformę senatu.

Prof. Pereltatowicz nawołuje w „Dz. Poznańskim“ do reformy senatu.

„Należy — pisze — dążyć do stworzenia normalnej Izby drugiej. Władza senatu powinna być bliższa do władzy równorzędnej z sejmem, jak to widzimy w republice francuskiej i w republikach amerykańskich. W każdym razie władza ta powinna być większa, niż obecnie. Większość kwalifikowana, wymagana w sejmie dla poprawek senatu, powinna stanowić co najmniej dwie trzecie głosów. Przyczyni się to do wzmożenia powagi senatu i umożliwi mu spełnienie jego normalnej roli konstytucyjnej“. Cóż, kiedy BB. nie lubi senatu!

dni wagon kolejowy z Moskwy. Przybyli prze-
zają, by doszło do jakichś zaburzeń.

A jednak coś musiało się stać w Moskwie
w ub. tygodniu. Wskazuje na to zamknięcie
granic i przedewszystkiem aresztowanie gło-
wnodowodzącego armią, Blüchera. Najpraw-
dopodobniej przyszło do jakiejś scysji z ofice-
rami po aresztowaniu dowódcy i z tego zro-
biła się „rewolucja“ i „śmierć Stalina“. Cała
awantura odbyła się w ramach czterech ścian
gabinetu Kremla.

Zresztą poczekajmy jeszcze parę dni. Z pe-
wnością otrzymamy lepsze wiadomości od tych,
które puściła „Iskra“ i „Ill. Kurjer Codz.“.

Na ziemiach Rzeczki

B. poseł B. B. Baćmaga skazany na 3 lata ciężkiego więzienia.

Z Radomia donoszą: w drugim i ostatnim
dniu rozprawy przeciw b. posłowi Baćmadze,
oskarżonemu o zdefraudowanie 11.000 zł. z ka-
sy gminnej w czasie pełnienia obowiązków
wójta gminy Zakrzów, sąd przesłuchał w dal-
szym ciągu świadków, m. in. starostę Maćkow-
skiego. Zeznania świadków potwierdziły oskar-
żenie. Obrona usiłowała przerzucić winę na
sekreterza gminy Pietrzyka. Sąd wydał wyrok,
skazujący Baćmagę na 3 lata ciężkiego wię-
zienia z pozbawieniem praw i zaliczeniem are-
sztu prewencyjnego. Obrona złożyła apelację
i prosiła o zmianę środka zapobiegawczego
dotychczasowego na poręczenie. Sąd jednak
przychylając się do wniosku prokuratora za-
stosował w dalszym ciągu areszt prewencyjny.

Złóżmy ofiarę na kościół kresowy.

Z Kamienia Dobosza (powiat nadwórniański)
piszą nam: W lecie b. r. grono ludzi do-
brzej woli postanowiło zbudować kaplicę rzym-
ską, w przepięknej miejscowości Kamienia Do-
bosza koło Jarosza. Komitet budowy w oso-
bach: Fr. Sokola, Starosty nadwórniańskiego,
H. Lisowskiej, Wł. Schönitlicha, B. Jastrzęb-
skiego, inż. Cybulskiego K., Lucyńskiego St.
i pułkownika A. Dostala, zebrał już trochę pie-
niędzy i przy ofiarnej pomocy ze strony Dy-
rekcji Lasów Państw., inż. A. Koliszera ze
Lwowa oraz inż. Kaliksta Krzyżanowskiego
zamiar swój będzie mógł wykonać i kaplicę od-
dać do użytku już w lipcu 1931 r.

Komitet za naszym pośrednictwem zwraca
się do wszystkich tych, co kochają Dolinę
Prutu i Kamień Dobosza, z prośbą o choćby
najskromniejsze datki w miarę chęci i możno-
ści.

Rewizje w „Słowie Pomorskiem“ i w mieszkaniach prywatnych.

Prasa toruńska donosi: W sobotę 22 bu-
dowa policja śledcza i mundurowa przeprowadziła
skrupulatną rewizję w lokalach redakcji i ad-
ministracji „Słowa Pomorskiego“, tudzież
w „Drukarni Toruńskiej“. Ponadto zrewilo-
wano szczegółowo mieszkania prywatne: red.
J. Kanarowskiego, red. W. Madejskiego, se-
kretarza Stron. Narod. p. Fr. Soltysia i bu-
chaltera głównego „Drukarni Toruńskiej“ p.
A. Białego. Rewizje przeprowadzono na zarzą-
dzenie podprokuratora Bionkowskiego, urzędu-
jącego przy toruńskim sądzie. Poszukiwano
aktów Cenzury Wielkiej Polski.

Policjanci w roli kolporterów z powodu nieuzasadnionej konfiskaty.

Starostwo grodzkie w Bydgoszczy zarządzi-
ło w ub. sobotę tymczasową konfiskatę „Ga-
zety Bydgoskiej“ za artykuły, w tem jeden
A. Nowaczyńskiego, przedrukowane z „Gaz.
Warsz.“ Artykuły te nie były skonfiskowane
w stolicy, więc też sąd bydgoski konfiskatę
uchylił. Wobec tego policja musiała po kilku
godzinach zwrócić zabrane egzemplarze wydaw-
nictwu oraz podnieść je z powrotem do kios-
ków gazetowych.

Pies uratował dwie kobiety z płomieni

W pokoju dla służby, należącym do lokalu
„Automobilklubu Polski“ w Warszawie, od
dwóch dni czuć było dym, co służba kładła na
karb wadliwie urządzonego pieca. Onegdaj nad
ranem dwaj woźni, śpiący w tym pokoju, zo-
stali przebudzeni głośnym ujadaniem psa „Azy“
w sąsiednim pokoju, gdzie spały dwie służące.
Przeczuwając niebezpieczeństwo, wpadli do po-
koju i zobaczyli „Azę“ budzącą kobiety. Tym-
czasem z sufitu zaczął spadać tynk, a po
chwilę ukazały się płomienie. Służba rzuciła
się na ratunek, a jednocześnie zawiadomiono
oddział straży. Strażacy, po 2-godzinnej akcji
wyrabiali część sufitu i belki w ohydliwych po-
kojach. Przyczyną pożaru była wadliwie wpu-
szczona belka w przewod kominowy. Dzielnego
psa za uratowanie życia dwóm osobom wynag-
rodzono podwójną porcją obiadu.

41 NOWYCH CZASOPISM W POLSCE.

W miesiącu październiku br. zarejestrowano
w całym państwie 49 nowych czasopism. Z tej
liczby 21 przypada na Warszawę, 4 na Lwów,
po trzy czasopisma na Kraków i Poznań, oraz
po jednym na szereg innych miast Polski.
Wśród nowych pism jest 12 tygodników, 3
dwutygodniki, oraz 7 miesięczników.

Nie pijcie wódki.

ŚWIATOWY RUCH PRZECIWAŁKOHOLOWY

Wspólne zebranie kół poznańskich Związku
Nauczycieli Abstynentów i Polskiej Ligi Prze-
ciwaalkoholowej odbyło się w Poznaniu pod
przew. dr. Eug. Piaseckiego, prof. Uniw. Pozn.
i prezesa P. L. P. Referat o światowym ruchu
przeciwaalkoholowym wygłosił ks. Gahlyński,
mówiąc m. in.: „Okres powojenny jest prawie
we wszystkich krajach świata cywilizowanego
okresem dekadencji, wyrażającej się też w al-
koholizmie z roku na rok wzrastającym.“

Ruch przeciwaalkoholowy wraca jednak do życia.

Liga Narodów gromadzi obecnie materiał sta-
tystyczny. Amerykański „szlachetny ekspery-
ment“ daleki jest od ideału: atoli jeżeli wogóle
dojdzie do zmian, to najwyżej do dopuszczenia
lekkich piw i win

W Anglii istnieje imponujący ruch wśród młodzieży.

Wybitną rolę odgrywają lekarze abstynenci, a
kobiety abstynentki troszczą się o gospody
bezalkoholowe, których jest 1.656. Spożycie
mleka przewyższa już spożycie piwa. Obowią-
zuje zakaz reklamy alkoholowej w urzędach i
na drukach, np. telegramach. W Danii 5% lu-
dności należy do organizacji abstynentek,
które wydają 30 czasopism, w tem 1 dziennik.
Najlepiej zaprowadzony jest ruch w Szwecji.
Samych nauczycieli abstynentów jest 3.621, pa-
storów 4.600, kobiet 10.000, szoferów 4.360!
W sejmie zasiada 105 posłów abstynentów
(45,7%), a w senacie 45 senatorów (30%).
w rządzie 6 ministrów przestępstwa abstynencji,
m. in. także ministrowie skarbu, oraz handlu
i przemysłu. Na walkę z alkoholizmem wyda-
je rząd 1.600.000 zł. rocznie. Finlandja ma 3%
zorganizowanych abstynentów.

W Estonji jest silny ruch wśród nauczycieli-
stwa (1.000 członków) i wśród działaczy szkol-
nej. Litwa ma silny abstynencki ruch katolie-

ki wśród dorosłych (12.880) i wśród dziatwy
(29.000). W Bułgarii krząta się żywo nauczy-
cielstwo (1.076) i młodzież szkół powszechnych
i średnich (11.700). Płebiscytów urządono 200

Austria ma stosunkowo najsilniejszy ruch wśród nauczycielstwa

(1.314, z tego na Wiedniu przypada 520!). Stary
i zasłużony ruch w Szwajcarii odgrywa coraz
poważniejszą rolę. Na 125.000 zorganizowanych
abstynentów, mają katolicy 59.000, innowiercy
66.000. Nauczycielstwo i kobiety propagują
obecnie słowem i przykładem hasło użytkowa-
nia bezalkoholowego owoców, w czem im rząd
idzie na rękę. Do skrupowania gorzelnictwa
domowego daleko jeszcze rozpitéj Francji, mi-
mo że i tam ruch przeciwaalkoholowy wykazuje
coraz więcej żywotności. Belgja pracuje obeci-
nie nad udoskonaleniem swego ustawodaw-
stwa przeciwaalkoholowego, a podtrzymuje
przedwojenną

naukę o alkoholizmie w szkołach

(26 godzin rocznie!). Wybitną rolę odgrywa
katolicki ruch abstynencki w Holandji, której
premier hr. Ruys de Beerenbroek jest równo-
cześnie prezesem Międzynarodowej Ligi Kato-
lickiej dla walki z alkoholizmem. Niemcy mają
przeszło ćwierć miliona zorganizowanych bojo-
wników o trzeźwość, w tem 3.000 nauczycieli
abstynentów.

Polska ma obecnie przeszło 100.000 osób

zorganizowanych, które praktykują abstynencję
całkowitą lub częściową, albo jako członkowie
Polskiej Ligi Przeciwaalkoholowej popierają
ten ruch donoszą. W tej pokaznej cyfrze mie-
ści się Związek Harcerstwa Polskiego, liczący
57.000 abstynentów od alkoholu i tytoniu, oraz
ruch ukraiński jednoczący 5.500 osób. Nader
staby jest jeszcze ruch wśród nauczycielstwa.

Nie mamy dotąd poważniejszego ruchu ab-
stynenckiego wśród kobiet z inteligencji.

Samochód wpadł do restauracji.

Niezwykły wypadek samochodowy, na szcze-
ście bez przykrych następstw, zdarzył się w ne-
dziele w Poznaniu. Wskutek natłoku, jaki pa-
nował na ulicy Gwamnej w związku z agitacją
wyborczą, w pewnej chwili zatamowano ruch
kołowy. W tym czasie jechał ulicą Fredry samo-
chód osobowy. Szofer na znak posterunkowe-
go, aby wóz zatrzymał, chciał nawrócić, lecz
uczynił to tak niefortunnie, że wpadł całym
impetem, rozbijając szybę wystawową, oraz la-
mując żelazną barjerę, do restauracji „Pod Or-
lem“, gdzie zatrzymał się na środku sali, prze-
pełnionej gośćmi. Szczęśliwym zbiegiem oko-
liczności nikt z gości nie doznał żadnego
obrażenia. Nieproszonego intruza wypchnięto
z pomocą gości na ulicę.

GRANATOWA ARMJA NA POSTERUNKACH W POWIETRZU.

Jak już donosiliśmy przy komendzie głów-
nej policji państwowej utworzono referat lotni-
czy. Na szefa referatu powołano majora, dy-
plomowanego lotnika w stanie spoczynku —
Wiktora Willmanna. Obecnie pięciu oficerów
policji przejdzie 11-miesięczny kurs lotniczy
w szkole pilotów w Dęblinie, a 68-min szerego-
wych w centrum wyszkolenia podoficerów pi-
lotów w Bydgoszczy.

Tak więc już na jesieni 1931 r. granatowa
straż obejmie posterunki w powietrzu.

DWORCE AUTOBUSOWE W STOLICY.

Podczas konferencji przedstawicieli kom-
rządu w Warszawie z reprezentantami magistra-
tu uchwalono budowę pięciu dworców autobu-
sowych w stolicy. Wzniesione one będą: na
placu Unji Lubelskiej, na pl. Starynkiewicza,
na pl. Broni, przy ul. Moczydło i u zbiegu ulic
Lukasieńskiego i Ratuszowej

Ze Stryja.

Translokacja 6 pułku strzelców podhalańsk.

Rodzimy stryjki pułk strzelców podhal.
został rozporz. Min. Spraw Wojsk. przeniesiony
ze Stryja częścią do Drohobycza, częścią do
Sambora. Przeniesienie nastąpiło na skutek za-
biegów tych dwu miast o uzyskanie wojska,
oraz niezbyt skutecznej zdecydowanej opozycji
magistratu m. Stryja, które nie doceniało należy-
cie pomiędzy innymi zaletami ubytku material-
nego, jaki z odejściem wojska poniesie miasto.
Przeciwny bowiem roczny obrót Komisji gospo-
darczej pułku wynosił ponad dwa miliony zł.,
z czego ponad 1½ milj. pozostawało wśród
kupców, dostawców i ludności miasta Stryja
Lepiej tę sprawę pojął Drohobycz i Sambor.

Tak więc garnizon Stryjski utraci 1 pułk,
który przebywał na tym terenie od lat kilku-
nastu i uważany był w mieście za swój rod-
wity pułk, cieszący się wielką popularnością
wśród wszystkich mieszkańców Stryja bez
względu na narodowość. W Stryju pozostaje
jeszcze 1 pułk art. i 53 p. p.

Z całego świata.

Polacy na urzędach amerykańskich.

W ostatnich wyborach Polacy chicagowskiej
uzyskali poważną reprezentację w ciałach usta-
wodawczych, oraz w urzędach miejskich i po-
wiatowych. Mianowicie do kongresu wybrany
został L. Schmetz, do legislatury stanowej Ro-
stonski, Adamowski, Kielmiński i Gilmeister.
Poza tem sędzią powiatowym wybrany został
ponownie sędzia Jarecki, sędzią wyższego są-
du — Prystalski, komisarzem powiatowym La
Buy, sędzią municypalnym Scheffler. W Buffalo
dwóch Polaków wybrano do legislatury stanu
New York. Mianowicie senatorem został wy-
brany Woytkowiak, a członkiem Izby niższej
Kantowski.

Książę Takamatsu złoży wizytę Ojcu św.

W grudniu przybędą do Włoch brat cesarza
Japonji, książę Hohuhito Takamatsu i jego mał-
żonka, księż. Kikuko. Książęca para złoży wizi-
tę Ojcu św., którego już prosiła o audjencję,
królowi oraz następcy tronu włoskiego. (KAP).

Nowa fala emigracji z Rosji.

Zarząd rosyjskiego emigracyjnego Towarzystwa
Czerwonego Krzyża ogłosił w prasie pa-
ryskiej odezwę, w której wzywa emigrację ro-
syjską i społeczeństwa zachodnie do przyjęcia
z pomocą licznym nowym emigrantom, którzy
szukają schronienia przed terrorem bolszewi-
kim, przekraczając granice państw sąsiadują-
cych z Rosją. Liczba tych emigrantów jest
szczególnie znaczna w Finlandji.

Śmierć w pojedynku na scenie.

W Fortheimie w Austrii 22-letni artysta
wiedeński Kurt Kaunitz padł w tych dniach
ofiara tragicznego wypadku. Podczas próby
z „Trzech muszkietierów“ ćwiczył on ze swym
kolegą scenę w pojedynku. W tem ostrze szpa-
dy przeciwnika, skutkiem niezręcznego ciosu,
wbilo się oko Kaunitza tak głęboko, że prze-
biło mózg. Nieszczęśliwy zmarł w kilka godzin
później.

Groteskowy pojedynek w Budapeszcie.

Siwy starszulek hr. Herman Salm w Buda-
peszcie wyzwiał na pojedynek 25-letniego hr.
Ludwika von Wenckheima na ciężkie szable.
Pojedynek obfitował w nielada niespodzianki.
Zaledwie przeciwnicy skrzyżowali szable, od-
rzucili broń i poczęli się okładać pięściami.
Sekundanci z trudem rozdzielili ich i zdołali na-
klonić do ponownego ujęcia szabel. Jednak i
tym razem powtórzyła się scena bijatyki. Do-
piero za trzecim razem przeciwnicy przystąpili
do walki zgodnie z zasadami, jednak wskutek
interwencji lekarza musiano przerwać pojedynek.
Okazało się, że u v. Wenckheima pod
wpływem strachu puls wykazywał 160 uderzeń.
Przeciwnicy niepojednani opuścili udeptaną
ziemię.

Zamiast do parlamentu, do przytułku dla ubogich.

Podczas niedawnych wyborów do kongresu
Stanów Zjednoczonych ubiegał się o stanowi-
sko posła z m. Staunton, w stanie Wilginja,
niejaki C. R. Rosser. Nie doznał wszakże po-
wodzenia, a że ubiegał się o zaszczytne stanowi-
sko na własną rękę, licząc na swą popularność
w mieście, sam ponosił wszelkie koszty swej
agitacji wyborczej. Niestety nie obliczył się ze
swą wyplacalnością, to też gdy przepadł przy
wyborach, wierzyciele zabrali mu wszystko.
Zamiast więc do parlamentu, biedak dostał się
do przytułku ubogich Armji zbawienia. Ale i
tam podobno, przesładują go wierzyciele.

Zatrute czekoladki w przesyłce.

W słowackiej miejscowości Rostalla, zna-
lezione właściciela pewnego hotelu, martwego
w jego pokoju. Zwołana służba zeznała, że wi-
działa szefa przed paroma godzinami, gdy od-
bierał od listonosza przesyłkę pocztową. Na
stole stało rzeczywiście otwarte pudełko z ce-
koladkami. Bliższe badania tych czekoladek
wykazało, że niektóre z nich napemione są ru-
mem z domieszką arseniku. Paczka nadana
była w Czechosłowacji. Policja zajęła się ener-
gicznie wysledzeniem sprawy morderstwa.

HIPOTEZA POWSTANIA NOWEGO JEZIORA

Instytut Geotechniczny w Rzymie po szere-
gu eksperymentów dokonanych celem wytlumaczenia
powstania nowego jeziora w Leprignano pod Rzymem (o jeziorze tem donosiliśmy
z powodu zaobserwowanych zjawisk wulkanicz-
nych), doszedł do wniosku, że pod jeziorzem na
znaczącej głębokości muszą istnieć płonące pok-
łady naftowe. Obecnie mają być dokonane
wiercenia w pobliżu jeziora celem ustalenia
czy hipoteza ta ma rację bytu.

KINEMATOGRAF OSRODKIEM SZKOLENIA ŻOŁNIERZY.

Jak wiadomo, służba wojskowa w armji
francuskiej została skrócona do jednego roku.
Ażeby uzupełnić luki w wyszkoleniu, jakie nie-
wątплиwie wynikną, postanowiło francuskie mi-
nisterstwo spraw wojskowych szkolić żołnierzy
dodatkowo za pomocą odpowiednich obrazów
kinematograficznych. Wyświetlane więc będą
filmy, przedstawiające ćwiczenia bronią i uży-
cie broni w walce ogniowej. Ponadto będzie
się pokazywać sceny z minionej wojny, co ma
na celu szkolenie ich w sensie moralnym.

Uniwersytecka szkoła PIELĘGNIAREK I HIGJENISTEK w Krakowie.

otwiera nowy kurs dn. 1. lutego 1931.
Nauka trwa 2½ lat; przyjmuje się tyl-
ko internistki. Wykształcenie 6 klas
gimnazjalnych lub równorzędne.

Zgłoszenia: Dyrekcja Uniwersytec-
kiej Szkoły Pielęgniarek i Higjienistek
Kraków, Kopernika 23 Telefon Nr. 107-40

Uznanie Kardynała Verdier dla pracy księży polskich we Francji.

(KAP.). Zaproszony przez rektora Polskiej
Misji Katolickiej w Paryżu, ks. kan. Łagodę,
przybył Ks. Kardynał Verdier, Arcybiskup pa-
ryski, do Clamart, gdzie księża polscy z całej
Francji odpowiadali w dniach od 17 do 22 b. m.
rekołacje. Na powitanie ks. rektora, który,
zaznaczając łączność kleru polskiego z Episko-
patem francuskim, a przezeń ze Stolicą Apo-
stolską, podkreślił chęć współpracy polskiego
duchowieństwa z klerem francuskim i prosił o
swobodę w wykonywaniu duszpasterstwa nad
emigrantami polskimi, odpowiedział Ks. Kardy-
nał dłuższem przemówieniem.

„Gdybym nawet — mówił Ks. Arcyb-
skup — nie miał innych racji, aby przybyć
do Was, to ta jedna wystarczyłaby: przyjszcie tu-
taj, aby Wam podziękować imieniem swoim
i całego Episkopatu francuskiego za Wasze tru-
dy, wśród których spełniacie doniosłą swą mi-
sję. Mogę Was zapewnić, że zjazd księży arcyb-
iskupów francuskich, odbyty w tych dniach,
z całym uznaniem wyraził się o Waszej pracy.
Nie zrażajcie się tem, że rodacy Wasi, przyby-
wając do Francji, tak często, szczególnie na
wsj, znajdują się w otoczeniu bezbożnym i
w środowisku niemoralnem. Jesteśmy świadomi
tego, iż bez Waszej pomocy byłibyśmy niezdol-
ni utrzymać przy wierze te tysiączne rzesze
Waszej emigracji“.

W końcu zapewnił Ks. Kardynał, że przy
najbliższej wizycie swoj u Ojca św., która na-
stąpi w tych tygodniach jeszcze, złoży Głowie
Kościoła hołd w imieniu kleru polskiego, pra-
cującego we Francji, i zapewni Ojca św. o po-
żytku jego pracy, jak i prawdziwym poświęce-
niu, z jakim księża polscy pracują dla dobra
dusz emigrantów polskich we Francji.

Literatura i kino.

Spółeczeństwo a literatura.

Niedawno ogłosił paryski „Temps“, że zbiera składki na pomnik dla tak wybitnego pisarza, jakim był Pierre Loti (właściwe nazwisko: Julian Viaud; należy dodać, że twórca nowoczesnej powieści egzotycznej francuskiej, Loti zmarł w roku 1925).

Jak się dowiadują dziennik „L'Ordre“ skutkiem odezwy do składek na pomnik jest taki, że nadeszło tylko 50 franków.

Także powód...

Maksym Gorkij ponownie wystąpił w obronie władzy sowieckiej i wysławia terror, który w ostatnich czasach panuje w Rosji. Ostatnie swe oświadczenie M. Gorkij poparł argumentem, że jego zdanie o terrorze nie może różnić się od stanowiska, zajętego w tej sprawie przez rząd, gdyż jest on „honorowym czekistą“. Tytuł ten Gorkij otrzymał w zeszłym roku z okazji 12-lecia istnienia „GPU“ czyli oślawionej „Czeki“.

Jak widzimy, jest to niezwykle uproszczenie sprawy. Pisarz wychwala terror, bo terroru dopuszcza się rząd, który pisarza odznaczył.

Koło miłośników dramatu klas. U. J.

urządziło onegdaj na Uniwersytecie inauguracyjny wieczór p. t. „Jazz na Olimpie“. O programie Koła, jego 25-letnim istnieniu i jego popularności mówił prezes, W. Mączka. Następnie p. Z. Leśnodorski wygłosił fejteton „Czy naszej kulturze grozi zagłada“, poczem pp. Korcala i Lewin wykonał Dialog Lukjana w przekładzie prof. Boguckiego.

Najbliższy program Koła Art. Mił. Dramatu Klas. przyniesie szereg wieczorów dyskusyjnych, oraz Akademię Wergiljańską w przyszłym tygodniu.

Z kln krakowskich.

Najlepszy film tygodnia — to „Pod dachami Paryża“ (kino „Sztuka“). Dawno już nie widzieliśmy filmu tak dobrze reżyserowanego. Banalna historia z życia ubogiego Paryża, Paryża mieszkającego na poddaszach, wyrosła tu w serdeczną i zajmującą opowieść, pełną dziwnej prostoty. Film pod względem technicznym doskonały. Efekty świetlne (zdjęcia z góry), kontrasty i metafory reżyserskie — pierwszorzędną. Niezwykłe napięcie wydobyl reż. René Claire przy walce apaszów pod torem kolejowym. Reż. Claire tworzy elitę awangardy filmowej Francji wraz z takimi nazwiskami jak: A. Gance, J. Epstein, M. L'Herbier i in.

Trochę gorsze od „Dachów Paryża“ jest „Moje słoneczko“ (kino „Apollo“). Film ten dał znów pole do popisu znakomitej artystce, Zanele Gaynor, obdarzonej wzniosłą prozotą i liryzmem wyrazu. Film dźwiękowy zwrócił jej krzywdę; nie powinna bowiem śpiewać, gdyż posiada nieładny głos; ani piękna wystawa tego nie nadrobi. Na najwyższe uznanie zasługuje dźwiękowa groteska rysunkowa; są to dziesiąt najbardziej artystyczne „kawałki“ dźwiękowe, a pod względem zajmującej akcji biją je tylko „tygodniki“ dźwiękowe.

Jak z tym „zaaresztowanym“ filmem?

Z wytwórni „As-film“ otrzymujemy wyjaśnienie w związku z notatką z dn. 21 bm. p. t. „Film obłożony aresztem“. Według wyjaśnienia w filmie „Niebezpieczny romans“ są utwory nagrane za zgodą autorów. Autorzy byli odpowiednio przez wytwórnię „As-film“ honorowani za swoje utwory. Na podstawie mylnego oświadczenia tej sprawy przez „Zaika“ prokurator obłożył rzeczywistość aresztem film „Niebezpieczny romans“ podczas wyświetlania w kinie „Pola Negri Palace“. Zarządzenie to jednak, jako bezpodstawne, spowodowane zażądaniem kln z „Zaiksem“ zostało na wniosek nadprokuratora w ciągu kilku godzin cofnięte i anulowane.

Z atmosfery przedpowstaniowej.

NIEMCEWICZ O W. KS. KONSTANTYM.

Przed setną rocznicą wybuchu powstania listopadowego warto przypomnieć, jak oceniał Julian Ursyn Niemcewicz ówczesne rządy wielkiego księcia Konstantego. Oto kilka ustępów z „Pamiętników“ znakomitego autora „Śpiewów historycznych“.

„...Opłakany minister wychowania, z wlepionymi oczyma w oblicze W. księcia, z żebrzącą postacią oczekuje jałmużny łaskawego spojrzeń i nie zawodzi się: **tylko podłości, tyle pochybów, tyle fałszów już go, jak jemu podobnych uczyniły ulubionym.** Nadto u Pana tego dosyć jest być od wszystkich wzgardzonym, żeby być protegowanym...“ (str. 3).

„Oprócz jednego Carogrodu nigdzie na świecie podobnych czynów arbitralności widywać nie można. I to spokojnie zmiesiono i względem tego nikt przełożenia najmniejszego uczynić nie ważył się... bo któż doniesie, gdy wszystkie listy odpieczętowują, a donoszący prawdę **zażarcie ścigani**“ (str. 7).

„Do tego przyszliśmy stopnia samolubstwa i obojętności względem zgwałcenia najświętszych praw naszych, iż codziennie wyrządzane nad nami **zniewagi mało kogo, i to z nie znaczących chyba, obchodzą**“ (str. 7).

„Od dawna zamierzoną myśl uczynienia z Brześcia Litewskiego obronnej twierdzy, Cezar dzisiejszy do skutku chce przyprowadzić; ani się temu dziwić: położenie miasta tego między Muchawcem i Bugiem jest nader ważnym... W tym celu już trzoda mniemanych inżynierów do Brześcia przybyła... cegła na baszty obronca została... a tak goście nasi zdają się na wieki w kraju polskim utwierdzać, jeśli im tylko opatrność i niezatrzymany bieg dążeń politycznych prędzej czy później nie pola

mie szyków“ (str. 12).

„Lecz cóż pomogą twierdze, kiedy całe ogromne mocarstwo moskiewskie stoi bez podstawy, kiedy, mówię, nie ma zasad, nie ma stałych instytucyj, kiedy **wszystko spoczywa na woli i słowie jednego śmiertelnego człowieka!** Widzieliśmy tego niedawny przykład, gdy ostatniej jesieni cesarz Mikołaj niebezpiecznie zapadł na zdrowiu. Co za trwoga i pomieszanie w Petersburgu! Dlaczego? Bo wszystko w niepewności, niema praw kardynalnych, niema dwóch izb ciała prawodawczego, bo wszystko wtenczas na jednym czynie najśmielszego“ (str. 12).

„Możnaż nazywać niezgodą, że kto zdanie oświadczy różne od woli panującego, że kto na przez wiele lat wyrządzone uciski żali się. Póć zwolnywać sejm, jeśli nie dlatego, żeby wiedzieć od reprezentantów, co zbawieniem, co szkodliwym dla siebie znajdują? Jeśli to niema być wolno, **lepiej nie ludzi, znieść ustawę, a same tylko ukazy zostawić**“ (str. 16).

„Dn. 3 maja. Wspomnienie konstytucji dnia tego powiększyło trwogi: niech **dwóch studentów** lub innych mówilo razem, zaraz rozpedzono... student jeden patrzył w zamku na zmianę warty, porwany, wtrącony pod odwach; przedko jednak wypuszczonym zost“ (str. 17).

„...W. książę niespokojny zapytał: „Cóż jest ta konstytucja?... pierwszą waszą powinnością posłuszeństwo, posłuszeństwo i jeszcze raz posłuszeństwo“... „Tak jest. odparł Ostrowski, **posłuszeństwo prawu, ale inaczej posłuszeństwo jest podłością**“ (str. 28—29).

„Dnia 29 listopada o godz. 7 i pół wybuchła niespodzianie rewolucja“... (str. 44).

Sport.

Ostatnia niedziela ligowców.

W najbliższą niedzielę 30 bm. odbędą się cztery ostatnie mecze o mistrzostwo Ligi. W Warszawie Legja walczyć będzie z Ruchem. W Krakowie Wisła spotka się z lwowską Pogonią, we Lwowie odbędzie się mecz Czarni—Warta, wreszcie w Łodzi gra L. K. S. z Cracovią.

Największe zainteresowanie wywołują oczywiście mecze: L. K. S. — Cracovia i Wisła — Pogon, które zdecydują, kto zostanie mistrzem Ligi: Cracovia czy Wisła.

O wejście do Ligi grają w niedzielę: we Lwowie: Lechia ze śląskimi A. K. S., a w Poznaniu: miejscowa Legja z 82 p. p.

DWIE KLASY SZERMIERZY.

Na szermierczych mistrzostwach Polski, które odbędą się w dn. 7 i 8 grudnia b. r. w Warszawie, wprowadzona będzie inowacja, a mian. podział zawodników na dwie klasy: A i B. W pierwszej klasie walczyć będą we wszystkich trzech broniach 27 zawodników, klasa B liczyć będzie około 60 szermierzy.

Ruch wydawniczy.

Nowy zeszyt czasopisma liturgicznego.

Świeżo wydany zeszyt jednego w Polsce czasopisma liturgicznego, „Mysterium Christi“ (rak II, nr. 1) przynosi bogatą treść poświęconą głównie zbliżającym się świętom Bożego Narodzenia. Należy tu artykuł ks. kan. Korzonkiewicza o „Adwencie“, wyjaśniający gruntownie cele i charakter tej części roku kościelnego. Ks. dr. Br. Gładysz pisze o pięknym i starym hymnie brewjarzowym z adwentu: „Verbum superium prodans“. Reszta artykułów dotyczy Mszy św., Eucharystji, terminologii liturgicznej i in. (Ks. prof. Morawski, ks. prof. Tomanek i in.). Na szczególną uwagę zasługuje pomysłowość redakcji, która w różny sposób, a skutecznie, rozbudza słaby jeszcze u nas ruch liturgiczny. Jednym z nich jest kwestionariusz, który rozosiła pomiędzy wydawnictwa p. t. „Służba Boża“, które co 2 tygodnie przynosiłyby gotowe teksty mszalne do odmawiania wspólnego podczas Mszy św.

Adres redakcji: Ks. dr. M. Kordel, Kraków, ul. św. Marka 10. ●

PRZEGLĄDU TEOLOGICZNEGO nr. 3 zawiera następujące rozprawy: Ks. M. Orliński: „Warunkowy konsens małżeński“, ks. E. Król: „Śmierć Chrystusa odkupieniem świata“, ks. K. Karłowicz: „Wybór arcybiskupa gnieźnieńskiego i poznańskiego wobec bulli do salute animarum a naszego konkordatu“ — recenzje: H. Romanowski: Nowa filozofia — Krytyka bergsonizmu (Ks. K. Kowalski) Cz. Lechicki: Kościół ormiański w Polsce (Ks. Cichowski), Stöckl-Weingärtner: Historia filozofii (Ks. Wals) Dürr: Psalm 110. (Ks. Klawek), Kronika. Dodatek: „Ruch Teologiczny“. Treść: Problem apologetyki. — Istota ofiary Mszy św. — Czy Bóg Starożytności miłuje ludzi? — Nowe publikacje teologiczne. — Redakcja: Lwów, Ormiańska 13.

Rzeczy ciekawe.

Orientalna uprzejmość.

Uprzejmość jest rzeczą tak wrodzoną człowiekowi Wschodu, że nie zatracca jej nawet w obliczu śmierci. Ilustruje to następujące prawdziwe zdarzenie: Szeik Saïd, który w powstaniu przeciw Turkom stanął na czele Kurdów, został schwytany i odesłany do Diarbekir na straconie. Tu przyjął go turecki komendant, który salutując służbiście, odezwał się bez cienia ironji: „Bądź pozdrowiony szeiku! Jak zdrowie? Czy podróż nie była nużąca? Szeik odpowiedział uprzejmie: „Kaźda podróż nuży“. „A może wasza wysokość chore?“. „Nie, dziękuję, czuję się nieźle“. A apetyt? Może wolno mi ekscelencji podać coś do jedzenia? — „Nie, dziękuję muszę być ostrożny — pan rozumie, pułkowniku, dijeta — a teraz zwłaszcza chciałbym pościć“. Uczynimy wszystko, ażeby ekscelencja czuł się u nas dobrze. A może dla pewności wezwąć lekarza? — „Nie, dziękuję, zdrowie nasze jest w ręku Allaha“.

Na to komendant zwraca się do strażnicy eskortującej więźniów: „Odprowadźcie go, gdyż potrzebują spoczynku“. Słowo „spocznik“ znaczyło spocznik wieczny. Szeik wraz z jego świtą odprowadzona na łódź i rozstrzelano. Podczas rozmowy szeik widać dokładnie, co go za chwilę czeka!

Los teatru.

ZWYCIĘSTWO KINA — TO JESZCZE NIE UPADEK TEATRU.

Francuski pisarz J. Bloch wydał książkę p. t. „Los Teatru“, w którym zajmuje się krytyzmem teatralnym.

Teatr jest machiną wielce skomplikowaną; potrzebuje on nie tylko autorów dramatycznych i dyrektorów i reżyserów — on nie może istnieć bez aktorów i bez publiczności.

Podczas wojny europejskiej, zaczątki nowej literatury dramatycznej zgasły. Teatry jednak musiały egzystować nadal przy najbardziej dla siebie niesprzyjających warunkach. Gorączkowa pogon za publicznością, której nie miało się co dać ani z repertuaru dramatu ani dowcipnej, pouczającej komedji — przewiodła wreszcie do ostrego kryzysu teatru i do zwycięstwa kinematografu.

Ale J. Bloch z nadzieją spogląda w przyszłość teatru. Teatr — w najlepszych swych przejawach — był zawsze widowiskiem dla garstki wybranych. Masy pozostawały obojętne dla tej arystokratycznej sztuki. Okazało się, że łatwiej jest obniżyć sztukę do gustów mas, niż podnieść masy do zrozumienia istoty teatralnego piękna.

Popularność, jakiej nie zdobył żaden rodzaj sztuki, odkąd istnieje świat — popularność swoją kino zawdzięcza tylko masom. Teatr zaś nie będzie liczył się z wyznaczeniami mas, on będzie uadla siedzibą wyszukanego piękna i kolyską naszych najlepszych wzruszeń. W triumfie kinematografu nie należy koniecznie upatrywać upadku teatru. Kino powinno iść drogą inną od dróg teatru.

—:§:—

Okręt tonie.

ZATONIĘCIE OKRĘTU TRANSATLANTYCKIEGO U WYBRZEŻY PORTUGALJI.

19 listopada w godzinach porannych zatonał na skałach wysp Farihoes o 12 mil od wybrzeży portugalskiej Estromadury, nowoczesny okręt motorowy angielski „Highland Hope“.

Okręt jechał z Londynu do Ameryki Południowej, mając 149 ludzi załogi, 170 pasażerów w klasach i 231 emigrantów na pokładzie. O godz. 5 rano okręt żeglował w gęstej mgłę ku ujściu Tagu, oddalonemu o 50 mil. Wszyscy spali prócz czuwającej załogi. Nagle okręt wstrząsnął się i dziobem potknął się, nachylił-

szy się w bok. Dziób został od dołu strzaskany przez skalistą lawę, zdradziecko ukrytą w morzu. Z boku po lewej stronie na wysokości załuzienia otworzyła się ogromna dziura.

Dzwon alarmowy, który zabrzmiał na pokładzie, wywołał panikę wśród pasażerów. Marynarze karnie rzucili się do pomp. Ale tłum emigrantów z tłomokami uganiał się z krzykiem po pokładzie, siając przerażenie.

Oficerzy przez megafony krzyczeli, że okręt nie jest w niebezpieczeństwie, aby uspokoić pasażerów. Ale radiotelegrafista wystukiwał w swej kabine nieustannie sygnały „S. O. S.“. Już wkrótce doszły do niego odpowiedzi od transatlantyków, znajdujących się w pobliżu. „Mandalay“ z linii Indyjskiej, „Rajputana“ z linii Australijskiej i niemiecki holownik „Seefalke“ i kilka okrętów handlowych telegrafowały do „Highland Hope“ słowa odwagi i nadziei. Równocześnie stacja radiowa w Gravatze przejęła „S. O. S.“ i z Lizbony wysłała holownik „Patron Loper“ na ratunek.

Na szczęście okręt angielski utknął wśród skał, położywszy się na jednym boku. Spuszczono na łódzie ratunkowe. Niebo było pogodne i o godz. 9.30 rano 401 pasażerów i 100 marynarzy wyładowało w porcie Peniche. Kap. Jones z garstką załogi naprzód usiłował ocalić okręt od zatonięcia. Widząc, że „Highland Hope“ zanurza się powoli w wodę, przesłi na holownik portugalski, zdając okręt na łaskę fal. Towarzystwo ubezpieczeniowe musiałoby zapłacić linii Nelson milion funtów szterlingów odszkodowania, tj. 45 milionów zł.

Celem uregulowania nakładu prosimy o najrychlejsze uregulowanie prenumeraty.

w kinie dźwiękowym „WANDA“ ul. św. Gertrudy 5

Wszczęświatowej sławy tenor. Genjalny
niesz rodak
JAN KIEPURA

Oraz najznakomitsza artystka
europejska
BRYGIDA HELM

w najpiękniejszym poemacie miłości, pieśni i słońca w najświetniejszej
filmie dźwiękowym doby obecnej

NEAPOL ŚPIEWAJĄCE MIASTO

Arcydzieło, które w triumfalnym pochodzie przez wszystkie stolice świata wywołuje niebawym zachwyt i entuzjazm. — Między innymi odśpiewa Jan Kiepura po polsku znaną pieśń Galla
„ZEJDŹ DO GONDOLI MEJ“.

Początek seansów codziennie o godz. 5, 7 i 9.10 wieczór, w niedzielę i święta o godz. 3 popoł.
Ceny miejsc normalne. Sala dobrze ogrzana.

Co słychać w Krakowie.

Kraków, dnia 26-go listopada 1930.
Środa 26: św. Jana Br.
Czwartek 27: św. Walerjana bp.
Piątek 28: wschód słońca o godz. 7.30, zachód o godz. 16.04.

FELJETON „Sfirowy pajak“ zamieszcza my na str. 6-iej dziennika.

WYSTAWA ZRZESZENIA ART. PŁASTYKÓW „JEDNORÓG“ otwarta niedawno w Pałacu Sztuki przy pl. Szepeńskim, wywołuje w Krakowie duże zainteresowanie, co widoczne jest w licznych zwiedzaniu jej zwłaszcza w niedziele i święta. Z wystawy zakupiono już obrazy J. Hryniewskiego, S. Muellera, Seweryna i Żurawskiego. Wystawa potrwa jeszcze tylko dwa tygodnie, gdyż w pierwszej połowie grudnia otwarta będzie nowa ekspozycja.

NA WCZORAJSZYM TARGU placono nast. ceny: nabiał: mleko niezbyt. 1 litr 35—40 gr, ser krowi 80—1 zł, masło zwycaj. 1 kg. 5.20—5.60 zł, jaja szt. 24—25 gr, jaja składowe 16—17 gr. Drób: kury sztuka 4—7 zł, kaczki żywe szt. 4—5 zł, bity 3—4 zł, gęsi żywe 6—8 zł, bity 5—6 zł, indyki 10—14 zł, indyjski 8—12 zł, zajac w skórce 5—6 zł, bez skóry 4—5 zł. Jarzyny: ziemniaki 100 kg. 5.50—6 zł, buraki ćwikł. 1 kg. 12—15 gr, cebula 25—30 gr, pietruszka 45—50 gr, seler 30—35 gr.

WPAŁ POD TRAMWAJ w Ryńku 24-letni Jan Jaskula, robotnik. Niezależnie od niego zmarł jeden z ogólnych obrazów zewnętrznych i wewnętrznych. Opatrzył go lekarz Pogotowia ratunkowego i przewiózł do szpitala.

Z KRONIKI POLICYJNEJ. Własniano się do mieszkania Opalucha Mikolaja, szwewa i skradziono mu aparat do masowania wartości 400 zł. — Michałowi Kurylu, zamieszkałemu przy ul. Topolowej L. 34, skradziono maszynę do pisania, nieustalonej wartości. — Z magazynu na stacji w Płaszowie doniesiono do policji, że dnia 24 b. m. zauważono w wozie pocztowym towarowego brak paczki skór o wadze 59 kg., nadanej w Radomiu.

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.

KOŁO PRZYJACIÓŁ WŁOCH zawiązało się w listopadzie b. r. na Uniwersytecie Jag. Kuratorem Koła został prof. dr Jan Dąbowski. Ważne zebranie 15 b. m. wybrało następujący Zarząd: prezes: Tumidajski, wiceprezes: Pauly K., sekretarz: Dobek T.

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.

Środa: „Roxy“ (przedst. popularne — ceny niższe).

Czwartek: „Święty płomień“ (przedst. popularne — ceny niższe).

Piątek: „Roxy“ (przedst. popularne — ceny niższe).

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

WANDA: „Neapol — śpiewające miasto“ (Jan Kiepura i B. Helm).

SZTUKA: „Pół dachami Paryża“.

APOLLO: „Moje słońce“.

CORSO: „Szeherazada“.

NOWOŚĆ: „Zamkieta“.

WARSZAWA: „Anastazja“ (Lee Pary).

UCIECHA: „Neapol — śpiewające miasto“ (Jan Kiepura i B. Helm).

Z TEATRU M. IM. J. SŁOWACKIEGO.

Dziś i w piątek na popularnych przedstawieniach, po cenach niższych słonecznie pogodna komedia amerykańska „Roxy“, tak sympatycznie przyjęta w Krakowie. W sobotę: pierwsze z przedstawień listopadowych, złożone z Prologu K. H. Rostrowskiego, „Warszawianki“ Wyspiańskiego i „Nocy w Belwedercie“ Staszczyka. W niedzielę po południu też samo przedstawienie dla młodzieży szkolnej. W niedzielę wieczór: Prolog do „Kordjana“ p. t. „Przygotowanie“, grany po raz pierwszy w Polsce, oraz część III „Kordjana“: „Spisek koronacyjny“. Bilety wstępu na to przedstawienie rezerwować będzie sekretariat teatru miejskiego im. J. Słowackiego (Tel. 101—76), gdzie należy zgłaszać się, celem zabezpieczenia sobie udziału w przedstawieniu.

Z TEATRU REWJI BAGATELA.

W dalszym ciągu gra teatr Bagatela wspaniałą rewję p. t. „Na naszej palacie. Tryumfy święci znakomita para, taneczna Węgrów Dell'Adami. Z innych numerów wybija się Japoński i żywiołowo śmieszny monolog Daneckiego. Codziennie 2 przedstawienia o godz. 7.15 i 9.30.

HELENA MORSZTYNÓWNA, która Kraków

usłyszy we czwartek 27 b. m. w sali Bolońskiego, jest rzadkim gościem w swej ojczyźnie, gdyż od paru lat w ślad za innymi gwiazdami muzycznymi, przebywa prawie wyłącznie w Ameryce. Koncerty znakomitej pianistki w Stanach Zjednoczonych są prawdziwymi wydarzeniami muzycznymi. Krytyka amerykańska, podnosząc artystkę kobiet polskich, stawia nazwisko Morsztynówny obok nazwisk Modzelewskiej i Sembrich-Kochańskiej.

Odczyt Red. Matyasika w „Odrodzeniu“.

W piątek 28 bm. Redaktor naczelny „Głosu Narodu“ p. Jan Matyasik wygłosi w lokalu Stowarzyszenia Katolickiej Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie“ Kanonicza 15 I p. odczyt p. t. „Ku naprawie ustroju“ — uwagi o projektach rewizji konstytucyjnej, zgłoszonych w poprzednich sejmach. Początek o godz. 19.15. Goście mile widziani.

Zagadnienia uzdrowiskowe i turystyczne

Dnia 20 i 22 bm. pod przew. wiceprezesa

W 100-ną rocznicę Powstania Listopadowego.

Odezwa do obywateli miasta Krakowa.

Wojewódzkie komitety: honorowy i wykonawczy wydały następującą odezwę do obywateli m. Krakowa:

„Sto lat mija od chwili, gdy w listopadową mroźną noc garstka bohaterów, pełna ofiarnego męstwa zerwała się do orężnego czynu o wolność Polski. W krwawych zmaganiach tysiące żołnierza polskiego legło na polach bitew. Sto lat mija od tej chwili. Potężny czyn listopadowy stał się dla Narodu symbolem stasu ofiarnego, na który złożyli swe życie i trud w Narodzie najlepsi. Stał się on płomiennym żółciem wielkiej i ofiarnej miłości, gorącym przez cały wiek, świętym źródłem, z którego czerpały moc i hart następnego pokolenia, czy to idąc na nowy bój o wolność, czy też niosąc trud życia w cichej, męczącej pracy dla podtrzymania ducha Narodu. U źródła tego szukał i ei nam najbliżsi, którzy w „Wojnie ludów“ skupiwszy się pod zwycięskimi sztandarami Orła Białego, bohaterów czynem orężnym wykuli granicę Niepodległej Polski i o których pierś rozbił się atak bolszewickiej hordy.

Dziś, gdy śladamy głęboki, pełen wdzięczności heid pamięci bohaterów z pod Grochowa i Ostrołki — czujemy ten silnie płomienny ból Czynu listopadowego, że święta ta Rocznicę obchodzimy niemal równocześnie z radościami rocznicami odzyskania niepodległego bytu państwowego i odparcia nawały bolszewickiej. Wspomnienie Nocy listopadowej pozostanie dla nas na zawsze skarbnicą świetlnych wzorów ofiarnej służby dla Ojczyzny. Niech ono nam będzie nadto nakazem, że tylko we wspólnym i zgodnym wysiłku pracować możemy dla dobra Najjaśniejszej Rzeczypospolitej. — Odezwę podpisał: Książę Metropoli-

ta Sapieha, wojewoda Kwaśniewski, prezydent m. Rada, prezes Sądu Apelacyjnego Strawiński, dowódca Korpusu general Luczyński, oraz członkowie komitetu wykonawczego. Komitet wzywa wszystkich obywateli i mieszkańców m. Krakowa do jak najliczniejszego udziału w uroczystościach, zaś właścicieli realności do udekorowania domów flagami o barwach państwa i miasta.

Program uroczystego obchodu.

Sobota 29 listopada: godz. 9 — nabożeństwa i uroczyste poranki we wszystkich szkołach krakowskich; godz. 12 — uroczysty poranek międzyszkolny w Domu Katolickim przy ul. Straszewskiego 16; urządzony staraniem Koła TNSW. i Związku Dyrektorów; godzina 17.30 — kapstrzyki orkiestr wojskowych, cywilnych i szkolnych po ulicach miasta, dekoracja i iluminacja miasta.

Niedziela 30 listopada: godz. 9 — uroczyste nabożeństwo w Katedrze na Wawelu z udziałem władz wojskowych i cywilnych, tudzież nabożeństwa w świątyniach innych wyznań; godz. 9.45 — zaprzysiężenie Batalionu podchorążych rezerwy piechoty na dziedzińcu arkadowym na Wawelu; godz. 12 — uroczysta Akademia na Ratuszu miejskim; godz. 15 — pochód organizacyj społecznych, przysposobienia wojskowego, Federacji polskich Związków Obródców Ojczyzny i młodzieży szkolnej na ementarz rakowicki, celem złożenia hołdu na grobach bohaterów walk o wolność (punkt zborny pod pomnikiem Mickiewicza w Ryńku głównym o godz. 15); godz. 20 — uroczyste przedstawienie w Teatrze miejskim imienia J. Słowackiego: „Kordjan“

**W listopadzie śnieg popadnie,
Ubrać trzeba nóżki ładnie,
Ale teraz taka moda,
Ze bucików samych szkoda.**

**Ubrać trzeba też śniegowce,
Jeśli która Pani zechce,
U Kapery jest gotowy,
Wielki wybór zawsze nowy.**

Urządźmy „Gwiazdkę“ sierotom w ochronkach krakowskich.

Główny Komitet Opieki nad Ochronkami dla małych dzieci w Krakowie (ul. Wolska 6) zwraca się do społeczeństwa krakowskiego z gorącą prośbą o dary na Gwiazdkę dla biednych dzieci i sierot, pozostających pod opieką Ochronek. W roku przyszłym upływa 84 lat od czasu otwarcia w naszym mieście pierwszej ochronki dla małych dzieci. Od tego czasu po dziś dzień Komitet zdołał otworzyć 18 ochron. Właściwym celem ochronki jest przetrzymywanie i wychowanie dzieci rodziców, którzy zajęci pracą poza domem, dozoru nad dziećmi nie mają komu powierzyć i przysylają je na cały dzień do ochronki.

W 18 ochronkach umieszczonych jest około 1450 małych dzieci od 2 do 6 lat, rodziców ubogich, przeważnie rzemieślników i robotników. W tej liczbie około 445 dzieci bardzo biednych, głównie sierot. Dzieci rodziców bezrobotnych chreną się przed niedzą w ochro-

nach, gdzie otrzymują pożywienie i ciepły kąpiel. W ten sposób żywi się w ochronkach 445 dzieci najbiedniejszych.

Te małe, biedne dzieci, przebywające całymi dniami w ochronkach pod opieką wyekolonych Sióstr zakonnych, to dąąd niezepsute jądło narodu; im dłużej je wychowujemy, tem one będą zasobniejsze w zasady religijne i moralne, tem pewniejsza przyszłość Polski. W tej atmosferze wychowane dzieci nabeąd zalet prawości, otwartości, sumiennosci i delikatnego poczucia sprawiedliwosci.

Komitet zwraca się do mieszkańców Krakowa z prośbą o dobre słowo i dobry czyn, wychodzące ze skarbnicy miłości, niewyzerpującej się nigdy, o złagodzenie ubóstwa tych małych i miłsierną dłoń. Szczęśliwe dzieci i szczęśliwi rodzice niech pamiętają o tych zziębniętych i głodnych, które marzną i roją o kawałku bułki i ciepłej odzieży.

Kwiatkowskiego odbyły się w sali konferencyjnej Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie, z jej inicjatywy, posiedzenia Komisji Rozwoju Uzdrawisk i Ruchu Turystycznego, przy licznym współudziale reprezentantów świata gospodarczego i naukowego. Celem posiedzeń było przedyskutowanie i uzgodnienie postulatów Izby krakowskiej w zakresie uzdrawisk, hotelarstwa, turystyki i propagandy, ujętych wyczerpująco w dwóch znakomitych referatach prof. dr. L. Korczyńskiego i dr. J. Fiehera, które będą przedmiotem obrad na Zjeździe Izby przemysłowo-handlowej, mającym się odbyć w Krakowie w związku z uroczystościami 80-lecia istnienia Izby krakowskiej, nastarszej ze wszystkich Izb w Polsce.

Uroczystość 75-lecia Zgromadzenia S. S. Felicjanek.

obchodziła dnia 21 bm. „Ochronka salinarna“ w Wieliczce, w której rolę wychowawczyń dzieci, przeważnie górników, z wielkim zamiłowaniem pełnią od wielu lat SS. Felicjanki. Udział w uroczystościach brał klasztor OO.

Działacze ortodoksyjni — to jak handlarze żywym towarem.

Między syjonistami a ortodoksami krakowskimi rozgorzała namiętna walka na tle wystąpienia przywódcy syjonistów krakowskich, posła Dr. Thona. P. Thon w artykule wstępnym „Nowego Dziennika“ na 3 dni po wyborach sejmowych i na jednym z zebrzań przedwyborech syjonistów wyraził się o przywódcach ortodoksów, że są nieczystymi. W Argentynie — pisał i mówi poseł Thon — żydzi, którzy handlują żywym towarem, są jako nieczystości bojkotowani przez żydów uczciwych i nawet niewpuszczani do synagog. Działacze ortodoksyjni w Polsce, którzy handlują głosami swoich współwyznawców, są podobni do owych nieczystych w Argentynie i należy z nimi bezwzględnie zerwać.

Oburzeni na posła Thona agudowcy krakowscy z byłym senatorem Deutscherem na czele, uchwalili na sekcji religijnej kahału postawić zarządowi gminy żydowskiej wniosek na wstrzymanie p. Thonowi poborów rabinackich za zdradę ortodoksyjnych współwyznawców.

Były poseł Mastek w Krakowie.

We wtorek o 10 wieczór przybył do Krakowa b. poseł socjalistyczny Mastek, wypuszczony z więzienia brzeskiego za kaucją 5000 zł. Socjaliści krakowscy zgotowali mu entuzjastyczne owacje. Na granicę województwa do Trzebini, wyjechała delegacja OKRNS, a na dworcu krakowskim witali więźnia brzeskiego rzesze wiernych mu „towarzyszy“. P. Mastek zamieszka w Krakowie, gdzie ma żonę i córkę.

Kto może zostać podporucznikiem rezerwy.

Referat prasowy M. S. Wojsk. ogłasza: O stopień podporucznika rezerwy mają ubiegać się ochotnicy formacji polskich 1914—1918 i wojska polskiego 1918—1921, którzy odpowiadają następującym warunkom: 1) nie służą obecnie czynnie w wojsku, 2) zostali przeniesieni do rezerwy, 3) posiadają cenzus naukowy co najmniej w zakresie ukończonych 6 klas szkoły średniej lub równorzędnej, 4) służyli w b. formacjach polskich 1914—1918, albo w W. P. w czasie 1918—1921 r., 5) posiadają kwalifikacje moralne i służbowe bez zarzutu, 6) złożyli obowiązek do odbycia skróconego 8 tygodniowego kursu szkoły podchorążych rezerwy.

Podania składać należy tylko do właściwych F. K. U., w których ewidencji pozostaje ubiegający się o stopień podporucznika rezerwy w terminie do dn. 31 stycznia 1931 r. Do podania należy dołączyć: 1) życiorys ze szczegółowym uwzględnieniem przebiegu służby wojskowej (odznaczenia rany, przysposobienie wojskowe), 2) odpis (duplikat) świadectwa szkolnego wystawionego przez władzę szkolną lub odpis uwierzytelniony rejentalnie względnie sądownie, 3) uwierzytelniony rejentalnie lub sądownie odpis metryki urodzenia, 4) świadectwo moralności, wystawione przez władzę państwową lub samorządową, 5) zobowiązanie do odbycia 8 tygodniowego skróconego kursu szkoły podchorążych rezerwy.

Zwraca się uwagę, że nie będą rozpatrywane te podania, które petenci przedłożą z pominięciem P. K. U.

Ośmiotygodniowy kurs szkoły podchorążych rezerwy odbędzie się w 1931 r. O powołaniu na kurs zostaną zainteresowani powołani przez komendanta P. K. U.

NEKROLOGJA.

† HENRYK MATUSIŃSKI, emerytowany sędzia sądu apelacyjnego, kawaler orderu „Polonia Restituta“, b. członek Rady m. Krakowa i honorowy obywatel Brzeżan, zmarł w Krakowie, przeżywszy lat 87. Pogrzeb odbędzie się dziś we środę o godz. 3.30 na ementarzu rakowickim.

Reformatów, miejscowi księza i ludność Wieliczki, która po brzegi napelniła kaplicę i kurytarz, podczas uroczystej mszy św. celebrowanej przez ks. dr. Szwajca. Cały dzień trwała uroczysta adoracja Najśw. Sakramentu. Po południu, odbyły się mszory.

ZWIĄZEK KATOLICKICH KRAWCÓW

Telefon Nr. 137-58.	Kraków, Florjańska 7 zawiadamia.	Telefon Nr. 137-58.
---------------------------	-------------------------------------	---------------------------

ze otworzył osobny dział

KRAWIECTWA DAMSKIEGO

wykonując płaszcze i kostjomy na zamówienia!
Dobrowolne materiały na składzie!

Życie gospodarcze

448 tys. weksli zaprotestowano w październiku.

W październiku zaprotestowano w Polsce 448 964 sztuk weksli na sumę 114 853 000 zł. Z ogólnej sumy zaprotestowanych weksli przypada na Warszawę 26 911 tys. zł. Łódź — 7 227 tys. zł. Białystok — 1 690 tys. zł. Poznań — 4 810 tys. zł. Kąbobice — 1 111 tys. zł. Kraków — 3 539 tys. zł. Lwów — 3 839 tys. zł. Wilno — 2 125 tys. zł. Przeciętna suma weksla zaprotestowanego w całej Polsce wynosi 256 zł.

Akcje znowu zniżują.

Giełda krakowska z 25 listopada.

Notowano: Bank Polski 162—162½ zł; Zieleniewski 31—31½ zł; inwestycyjna 100 zł; Gazy Wschodnie 17½ zł.

Na rynku walut tendencja dla dolara gotówkowego w dalszym ciągu słabsza, przy większym zaofiarowaniu towaru. Dolar 8.89—8.91 zł; czek 8.90 i trzy czwarte do 8.91 i trzy czwarte zł.

W akcjach tendencja niejednolita, słabiej notowano Bank Polski przy większym zapotrzebowaniu. Zieleniewski po kursie lekko słabszym. Z papierów procentowych inwestycyjna w tranzakcji, reszta papierów bez zainteresowania. Obroty niewielkie.

Na giełdzie robiono jedynie Gazami Wschodnimi po kursie lekko mocniejszym.

OFICJALNA GIEŁDA WALUTOWA.

Warszawa 25 listopada. Dolar 8.91, 8.93, 8.89. Dewizy: Belgja 124.34, 124.65, 124.03; Gdańsk 173.32, 173.75, 172.89; Holandia 358.97, 359.87, 358.07; Londyn 43.31½, 43.42, 43.21; Nowy Jork 8.91, 8.93, 8.89; Nowy Jork wypłat telegraficznie 8.92, 8.94, 8.90; Paryż 35.04½, 35.04, 35.13, 34.95; Praga 26.44, 26.50, 26.38; Szwajcaria 172.77, 173.26, 172.34; Wiedeń 125.54, 125.85, 125.23; Włochy 46.70, 46.82, 46.58; Berlin w obrotach prywatnych 212.66.

GIEŁDA AKCYJNA W WARSZAWIE.

Pożyczki: 4% budowlana 50 — 4% inwestycyjna 101 — 5% dolarowa 56 — 5% konwersyjna 50½ — 5% kolejowa 46 i trzy czwarte — 10% pożyczka kolejowa 104, 104½ — 8% Listy Zastawne Banku Gosp. Kraj. 94.

GIEŁDA W ZURYCHU.

Zurych 25 listopada. Paryż 20.28, Londyn

Dyrekcja Koncertów Pałac Spski
Wł. Boloński Rynek Gł. 34.

I. CYKL

Mistrzowskich Koncertów w abonamencie

Vittorina Bucci, pianistka

Mikołaj Orłow, pianista

Jan Dahmen, skrzypek

Franciszek Osborn, pianista

Lipski Kwartet Schachtenbecka

László Szentgyörgyi, skrzypek

Aleksander Braňowski, pianista

Alfred Hoehn, pianista

Leopold Muenzer, pianista (cykl z trzech Koncertów).

Dyrekcja Koncertów wydaje zaleźnie od kategorii miejsc, kupony abonamentowe po Zł. 25, 30, 40 i 48 (wraz z garderobą) dając nabywcom znaczne zniżki cen biletów. Zamówienia abonamentów przyjmuje kasa zamówień przy składzie fortepianów Wł. Bolońskiego, Pałac Spski, Rynek Gł. 34.

Niefortunny projekt reformy podatkowej

Spadek wpływów skarbowych i przeciążenie podatkowe społeczeństwa. — „Reforma“, która — Odwołane projekty.

Niepomyślny stan budżetu tegorocznego, który za pół roku zamknięto cyfrą dochodów o 156 milionów niżej preliminowanych, pochodzi głównie z trzech luk budżetowych. Są nimi: koleje, monopol spirytusowy i cła.

Koleje mają wpłacić do skarbu za cały rok 91 milionów. Dotąd nie wpłaciły nic i prawdopodobnie do końca roku niewiele dadzą. Monopol spirytusowy ma wpłacić 454 miliony. Za pół roku dał 143 miliony. Niedobór w stosunku rocznym wynosi 168 milionów.

Cła preliniuje się na 386 milionów, a przyniosły za pół roku 135 milionów. Tutaj niedobór wyraża się cyfrą 116 milj.

Razem z tych trzech źródeł zmniejszenie dochodów wynosi 375 milionów. Jeśli nawet drugie półrocze było nieco lepsze od pierwszego, to w każdym razie temi trzema dziurami ucieknę około 300 milionów.

Wszystkie te, potrójne niedomagania budżetowe, wypływają z ogólnej sytuacji gospodarczej, pozostającej wciąż pod znakiem kryzysu.

Wyczerpanie siły płatniczej społeczeństwa nadmiernym pompowaniem podatków w okresie dotychczasowego kryzysu — podcina obecnie wpływy skarbowe w całkiem widoczny sposób.

Mimo to rząd nie myśli o przeprowadzeniu częściowej choćby reformy podatkowej, chociażby w tych skromnych ramach, w jakich obrazcał się projekt przedstawiony ostatniemu

Sejmowi. Mówiło się wprawdzie w ostatnich dniach o przygotowaniu przez ministra skarbu projektu nowej ordynacji podatkowej, gdy jednak szczegółowy tego projektu przedostał się do wiadomości publicznej — wywołał konsternację w sferach gospodarczych. Projekt bowiem, gdyby stał się ustawą (miał być ogłoszony jako dekret Prezydenta Rzplitej) wprowadziłby jedynie pogorszenie obecnego stanu. Pogorszenie to polegało na następujących zmianach: zniesienie komisji szacunkowych, usunięcie od orzecznictwa skarbowego Najw. Trybunału Administracyjnego i oddanie jego uprawnień ministerstwu skarbu, wreszcie udzielenie władzom skarbowym uprawnienia do uskuteczniania dodatkowych wymiarów podatkowych w ciągu 5 lat „w razie ujawnienia nowych okoliczności“ i zabezpieczenia należności na poczet podatków, które mogą być wymierzone w przyszłości.

Projekt ten wywołał zdumienie i rozgoryczenie wśród sfer gospodarczych, toteż rychło ukazały się wyjaśnienia ze strony półoficjalnych agencji, że ministerstwo nie zamierza wystąpić teraz z projektem malej reformy podatkowej, ale sprawa ta rozważana będzie dopiero w przyszłym Sejmie.

Okazało się, że projektowana „reforma“ wprowadziłaby jedynie stan gorszy od obecnego i zamiast ulgi przyniosłaby nowe, dotkliwe ciężary.

25.06½, Nowy Jork 5.15.25, Belgja 71.98, Włochy 27.01½, Hiszpanja 57.80, Holandia 267.80, Berlin 123.11½, Wiedeń 72.66, Praga 15.30½, Warszawa 57.85.

Tendencja cen zboża silniejsza.

Krakowska giełda zbożowa z 25 listopada.

Notowano: Pszenica dworska ozerwona 30—31, biała 29.50—36, targowa 29—29.50, żyto dworskie 21.50—22, mąka żytnia krakowska 37—37.50, żytnia poznańska typowa 37—37.50, żytnia razowa 31—32, pszenka razowa 41—42, ziemniaki stołowe 6—6.50 zł.

Tendencja silniejsza, dowozy małe.

Radio.

Czwartek 27 listopada

Kraków (312.8). G. 11.40 Przegląd prasy; 11.58 Sygnał czasu; 12.10 Płyty gramofonowe; 12.35 Koncert szkolny; 15 Komunikat gospodarczy; 15.50 Odczyt rządowy; 16.15 Płyty gramofonowe; 17.15 Odczyt ze Lwowa; 17.45 Koncert kameralny; 18.45 Rozmaitości; 18.55 „Gawędy podhalańskie“ w recytacji p. Wł. Doruili; 19.10 Giełda rolnicza; 19.25 Płyty gramofonowe; 19.35 Prasowy Dziennik Radjowy; 20 Fejleton z Warszawy; 26.15 Dr M. Solecka: „Higieniczna pogadanka dla pracujących kobiet“; 20.30 Koncert wieczorny. Cały program wypełni skrzypek p. Wł. Wochniak, laureat Konserwatorium w Warszawie; 21.30 Słuchowisko z Wilna: 22.15 Koncert z Warszawy; 22.50 Komunikaty; 23 Muzyka taneczna; 24 Hejnał z Wieży Mariackiej.

Lwów (385.1). G. 17.15 „Forma obchodów urzędowych w Polsce i zagranicą“ — wygłosi prof. A. Fischer. Transmisja na wszystkie stacje pipskie: 17.45 Koncert orkiestry salonowej pod dyr. T. Seredyńskiego; 19.25 Wesole monologi — w wykonaniu p. T. Kosteckiego.

Katowice (408.7). G. 15.20 Komunikat polskiego Związku Zrzeszeń Gospod. Wojew. Śląskiego, oraz komunikat T. P.; 17.15 Odczyt ze Lwowa; 18.45 Codzienny odcinek powieściowy; 19.15 W. Dobrowolska: „Pamiętki polskie w Padwie“.

Telegramy

z ostatniej chwili

PREZYDENT RZPLITEJ W WISŁE NA ŚLĄSKU.

Warszawa, 25 listop. (Tel. wł.) W dn. 25 bm. P. Prezydent Rzplitej wyjechał do Wisły na Śląsku Cieszyńskim, gdzie spędzi kilka dni. Powrót P. Prezydenta do stolicy spodziewany jest we czwartek lub piątek.

DONIESIENIA O KONFERENCJI NA ZAMKU NIEŚCISLE?

Warszawa, 25 listop. (Tel. wł.) „Iskra“ stwierdza, że informacjami „Robotnika“ o mającej się odbyć w dn. 26 konferencji nie można traktować poważnie a tem bardziej trudno mówić poważnie o tematach, jakie będą przedmiotem konferencji i rezultatach, jakie ona ma przynieść.

JAK PRZEWOŻONO UWIEŻYONYCH POSŁÓW?

Warszawa, 25 listop. (Tel. wł.) „Iskra“ donosi, że aresztowanych h. posłów przewieziono samochodami po dwóch. Każdy z nich był ubrany w swoje ubranie i palto. Aresztowani otrzymali ponadto wojskowe kożuchy i koce. Doręczono im na drogę prowiant, składający się z drobiu i herbaty z rumem w termosach. Ponadto przewoźnicy otrzymali po paczce papierosów.

WITOS I LIEBERMANN POSŁAMI.

Warszawa, 25. 11. (Telef. wł.) „Monitor Polski“ ogłasza powołanych z listy państwowej. Na liście państwowej Controlewu wymieniani są również pp. Witos i Liebermann.

SZANSE P. ŚLAWKA NAJSILNIEJSZE.

Warszawa, 25. 11. (Telef. wł.) Środowe posiedzenie Klubu BB. zagai pułk. Ślawek, po czym zawiadomi obecnych o rozdziale mandatów z okręgów i z listy państwowej jedyńki. Z kolei nastąpi wybór przewodniczącego. Jakkolwiek w pogłoskach mówiono o kandydaturach pp. Koca i Jana Piłsudskiego na stanowisko prezesa Klubu BB., prezesem niewątpliwie zostanie pułk. Ślawek.

SKONFISKOWANE OŚWIADCZENIE MEC. NOWODORSKIEGO.

Warszawa, 25. 11. (Telef. wł.) Dzisiejszy poranny „Kurjer Warszawski“ został skonfiskowany za ogłoszenie oświadczenia pełnomocnika listy Stronnictwa Narodowego, mecenas Nowodorskiego, złożone na posiedzeniu Państwowej Komisji Wyborczej.

SOKOLNIKOW ODMÓWIŁ POSLUSZENSTWA RZĄDOWI.

Warszawa, 25. 11. (Telef. wł.) Dziennik emigracyjny „Rad“ donosi o zatargu między rządem sowieckim a sowieckim ambasadorem w Londynie Sokolnikowem. Sokolnikow miał otrzymać wezwanie do natychmiastowego powrotu do Moskwy, miał jednak odpowiedzieć, że do Sowieców nie wróci.

KONSUL GRUENAU ZŁOŻYŁ RELACJE RZĄDOWI.

Berlin, 25 listopada. Generalny konsul niemiecki w Katowicach von Gruenau przyjechał dziś do Berlina i ministrowi spraw zagranicznych złożył obszernie sprawozdanie z ostatnich wypadków na Górnym Śląsku. Jak z kół miarodajnych donoszą, sprawozdanie konsula zawierać ma tak obszerny materiał dowodowy polskich wykroczeń, że umożliwi rządowi niemieckiemu podjęcie odpowiednich kroków w Lidze Narodów.

REKTOR UNIW. W KRÓLEWCU PODAŁ SIĘ DO DYMISJI.

Berlin. (PAT.) Rektor uniwersytetu w Królewcu prof. dr. Andee, który w związku z ostatnimi wykroczeniami studentów nacjonalistów, wezwany został do Berlina przez pruskiego ministra kultury Grimmeo, zgłosił swoją dymisję.

Notatnik Andreego ogłoszony w druku.

Przetłumaczony będzie na 15 języków.

Sztokholm, 25 listopada. Wczoraj wydano dziennik wyprawy Andreego do bieguna północnego w formie książki w języku szwedzkim. Równocześnie rozpoczęto drukowanie książki w 15 językach. Z zapisów wynika, że pierwotne przypuszczenia o podróży balonem i marszu po lodach nie są zgodne z faktycznym stanem. Jakkolwiek niema żadnych danych co do śmierci członków wyprawy, to jednak prof. Lithbergowi udało się skonstruować prawdopodobną przyczynę katastrofy. Jego zdaniem członkowie wyprawy zginęli nie z braku żywności lub broni, lecz z powodu niedostatecznej odzieży, a przede wszystkim futer. Wzruszająca jest notatka Strindberga przeznaczona dla narzeczonej. Dziennik nie wspomina o powodach, jakie skłoniły ich do wyładowania

ARTUR MILLS.

Szafirowy pajak.

Autoryzowany przekład z angielskiego.

— Nie jadę? Ależ spakowałam się już itd. Doprawdy, Denny, zaczynasz mnie męczyć. Co ci znowu przyszło do głowy?

— Na pewno nie jesteś taka zmęczona, jak ja. Ja wcale dziś nie spałam. — Usiadł na krześle. — Pozwolisz zapalić? I czy mógł bym zjeść tu u ciebie śniadanie?

— Możesz, możesz, tylko powiedz, co się znowu stało? — zapytała poruszona. — Co się zaś dotyczy zmęczenia, to masz, coś chciał. Jeżeli kto zamiast spać, rozbija się po nocą samochodem z ładnemi Francuzkami, to...

— Towarzystwo Ninon nie męczy. — O, zauważyłam to — odrzuciła tonem lekkiej ironji.

Denis pomyślał milczeniem tę uwagę i sięgnął do wewnętrznej telefonu, zamówił kawę i jajka. Poczem rozciągnął się na leżaku.

— Zdrzemnę się dopóki nie przyniosą śniadania; choćby dziesięć minut, bo inaczej nie wytrzymam. Czeka nas wkrótce ciężkie zadanie, ale w tej chwili jestem niezdolny do myślenia.

Julja spostrzegła, że jest naprawdę zmęczona. Otworzyła neseser podróżny, wyjęła wodę kolońską i zmoczywszy w niej chu-

steczkę, wytarła mu twarz. Denis zamknął oczy z uczuciem błogości. Piękna egoistka rzadko sobie z nim zadawała jakiś trud. Widząc, że usnął, wymknęła się z pokoju i spotkawszy kelnera, kazała mu przynieść śniadanie dopiero o dziesiątej.

Wstrząśnienie spowodowane konferencją z t a n g i e m było silniejsze, niż Denis zdawał sobie sprawę. Gdyby nie wejście kelnera, byłby przespał jednym snem do wieczora. Jednakże po filiżance mocnej kawy i szynce z jajkami poczuł się znowu sobą.

— Upolowałam de Grignona — oznajmił bez wstępu zdumionej Julji.

De Grignona? Jaktó? Gdzie on jest?

— W tej chwili odsypia w moim pokoju skutki opium i wódki. — Denis wyjął z kieszeni klucz. — Jest uwięziony. Dlatego właśnie nie było sensu żebyś jechała do Tonkinu.

— Baron de Grignon w twoim pokoju! W głosie pięknej kobiety zadźwięczała groźna nuta. Wyglądała w tej chwili, jak pantera, która zwiertrzyła ofiarę.

— Spokojnie, moja droga. Mamy go, ale musimy się liczyć z sytuacją i nie narobić niebezpiecznego bigosu. Jaki jest twój plan?

Julja ochłonęła. Uświadomiła sobie, że nie miała żadnego planu i że wrzało w niej tylko jedno wściekłe pragnienie pomścić się na człowieku, który ją wystrychnął na dudka.

— Nie myśl, że wystarczy iść do niego

i nazwać go w oczy złodziejem — ostrzegł Denis. Taka prostolinijność mogłaby mieć fatalne skutki. Pamiętaj, że chociaż oboje jesteśmy przekonani o jego winie, nie mamy żadnego dowodu tej winy i że fakt, iż nie dałaś znać policji, przemawia przeciwko tobie. Wyobraź sobie, co by władze pomyślały o tej sprawie. Jakaś Angielka, która poznała się w Cannes z Francuzem z kolonii, przyjeżdża nagle do Indochin i oskarża go o kradzież szmaragdów. Wiesz, co by ci odpowiedziano? Że albo zwarzowałaś, albo zmyślałaś całą historję, powodowana zazdrością czy zranioną dumą. A dalej weź pod uwagę, że monsieur le baron de Grignon jest tu figurą. Administrator generalny to przecież nie byle co.

— Więc on teraz odsypia skutki opium i picia?

— Tak. Ale to mu nie zaszkodzi w kołach rządowych. To jeszcze nie skandal. Wielu urzędników francuskich prowadzi się tu podobnie do niego. Na szczęście większość jest przyzwolta.

Julja podeszła do okna i wyjrzała na rue Catillon. Kiedy się odwróciła, Denis spostrzegł, że powzięła jakieś postanowienie.

— Dobrze. Rozumiem. Możesz go odciąć bezwzględnie w moje ręce. Kiedy on zamartwiewanie?

— Pewnie na lunch.

— Dobrze, zaprosz go na lunch i powiedz, że będzie miał niespodziankę.

— Nie chcę ci sprawiać zawodu, ale wątpię, czy twój widok będzie dla niego niespodzianką.

— Skąd on może wiedzieć, że tu jestem? — Nazwiska pasażerów, którzy przybyli na MONTCALMIE, nie ukazały się jeszcze w pismach.

— Pewnie ogłoszono je już dawniej. Ale on nie potrzebował zaglądać do gazet. O ile się nie mylę, baron de Grignon ma informacje o wszelkich naszych posunięciach. Wszak to sprzymierzeniec t a n g u.

— No, przypuszczam, że czegoś się dowiemy od niego. Więc, nie zyczysz sobie, żebym napomknęła o szmaragdach?

— Tego nie powiedziałem. Powiedziałem tylko, że nie radziłbym oskarżać go o ich kradzież. Możesz mu powiedzieć, że po jego odjeździe przekonałaś się, że ci zginęły i że jesteś ogromnie zmartwiona. Będziemy obserwować, jakie to na nim zrobi wrażenie.

— Naturalnie nie powiem, że właśnie z tego powodu przyjechałam do Indochin?

— O, nie! Trzymaj się wersji, że przyjechałaś do Singapore po męża.

— Nie rozumiem tylko jednej rzeczy. Dlaczego ty nie chcesz, żebym jechała do Tonkinu?

— Dlatego, że jeżeli wszystko obróci się, tak jak przewiduję, nie będzie to potrzebne. No, teraz pójdz zobacz jak się miewa mój gość. Spotkamy się w restauracji o pierwszej.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Czy zakazy wwozowe i wywozowe będą zniesione?

Genewa, 25 listop. (PAT.) (Szwajcarska Agencja Telegraficzna). Międzynarodowa konferencja gospodarcza przeprowadziła we wtorek przedpołudniem na posiedzeniu pod przewodnictwem Colijna (Holandja) wywiadę poglądów w sprawie wprowadzenia w życie międzynarodowej konwencji o zniesieniu wszelkich zakazów wwozowych i wywozowych przez wszystkie państwa, podpisujące konwencje.

Delegat brytyjski, sir Sidney Chapman, zakomunikował, że brytyjski zakaz wwozu barwników i farb utraci moc obowiązującą już ostatecznie dnia 15 stycznia 1931 r. Delegat Niemiec, Posse, oświadczył, że rząd niemiecki zbada kwestję, czy i z jakimi zastrzeżeniami przystąpi ostatecznie do wyżej wymienionej konwencji. Przewodniczący konferencji Colijn zakomunikował, że na nowej, międzynarodowej konferencji gospodarczej, która zbierze się w Genewie prawdopodobnie w połowie marca 1931 r. ponownie zostanie zbadana sprawa wprowadzenia w życie nowej konwencji przez wszystkie państwa, podpisujące konwencje.

WYROBY WIĘZIÓW NIE BĘDĄ WPUSZCZANE DO STANÓW ZJEDN.

Nowy Jork, 25 listopada. Na wniosek sekretarza skarbu Mellona wypracowano przepisy wykonawcze do rozdziału 307 ustawy celnej, dotyczące zakazu przywozu produktów, jakie zostały sporządzone przez więźniów lub osoby skazane na roboty przymusowe. Rozporządzenie nakłada na komisarjat celny obowiązek zasięgnięcia informacji co do pochodzenia towaru. Jeżeli zostanie dowiedzione, że towar został wyprodukowany przez robotników przymusowych, nie będzie wpuszczony do kraju. Rozporządzenie to zostało wydane przeciw dumpingowi sowieckiemu.

MIĘDZYNARODOWY KONGRES RZECZOSZNAWCÓW ROLNICZYCH W RZYMIE.

Rzym, (PAT.) Rozpoczął się tu międzynarodowy kongres rzeczoznawców rolniczych. Reprezentowane są 24 państwa. Jako przedstawiciele Polski występują radca Mikulski i dr. Jura. W imieniu chorążego ministra rolnictwa Acerbo, powitał uczestników kongresu poseł Marcellini, poczem przemawiali szefowie delegacji. Prace kongresu potrwać parę dni.

Levin wypuszczony za kaucją.

Wiedeń, (PAT.) Izba radna sądu krajowego uchwaliła wypuścić kupca amerykańskiego, Levine'a, aresztowanego pod zarzutem usiłowanego fałszerstwa franków francuskich, na wolną stopę, za złożeniem kaucji 50.000 szylingów. Levine musiał złożyć przyrzeczenie, że aż do ukoniecznia śledztwa nie opuści Wiednia.

W Rumunii mnożą się zuchwałe napady bandyckie.

Wiedeń, (PAT.) Dzienniki wiedeńskie donoszą z Bukaresztu: W ostatnich dniach wydarzyły się znowu zuchwałe napady bandytów. Na drodze koło Falticeni udało się czterem bandytom zatrzymać 9 samochodów i 11 wozów i obrabować doszczętnie wszystkich podróżnych. Pomiędzy obrabowanymi znajduje się także kilka oficjalnych osób.

Bandyci splądrowali na drodze koło Targowiste całą kolumnę wozów. W obu wypadkach wpadły w ręce bandytów znaczne sumy pieniężne, klejnoty i towary.

W bezpośrednim sąsiedztwie Bukaresztu usiłowali bandyci, uzbrojeni w karabiny, zatrzymać samochód, w którym jechał poseł rumuński w Białogrodzie Filsdor, naczelny redaktor dziennika „Epoca“, Filipescu i książe Sturda. Na rozkaz Filsdora, szofer nie usłuchawszy wezwania bandytów, ruszył z miejsca. Bandyci ostrzelali samochód, jednak bez skutku.

SEKWANA ZALAŁA OKOLICE PARYŻA.

Paryż, (PAT.) Z całego kraju donoszą o powodziach, które wyrządziły wiele szkód. Woda w Sekwanie podnosi się tak, że rozważaną jest możliwość ewakuacji nadbrzeży.

Paryż, 25 listopada. W następstwie ulewnych deszczów Sekwana wezbrała do tego stopnia, że okolice Paryża w Viry-Chatillon wystąpiła z brzegów zalewając rozległe tereny. Ponad 700 budynków stoi pod wodą, z których większość musiała być ewakuowana.

ARC. HABSBERG UWOLNIONY OD ZARZUTU KRADZIEŻY NASZYJNIKA.

Nowy Jork, 25 listopada. Arcyksiążę Leopold Habsburg został dziś przez sąd przysięgłych uwolniony od zarzutu kradzieży naszyjnika. Drugi punkt oskarżenia, co do sprzedania i sprzeniewierzenia sumy uzyskanej ze sprzedaży, nie został jeszcze rozpatrzony.

Ucieczka mjra Franco sensacją Hiszpanji.

Paryż, 25 listopada. Ucieczka sławnego lotnika hiszpańskiego majora Franco z więzienia wojskowego w Madrycie, wywołała wielkie wrażenie. Koła rządowe wyrażają obawy, że ucieczka Franco stoi w związku z pogłoskami o przygotowaniu spisku wojskowego. Franco jest bowiem przywódcą hiszpańskich oficerów lotniczych, którzy w większości są przekonani republikańskich. Premier Berenguer oświadcza, że major Franco zobowiązał się słowem honoru nie podejmować próby ucieczki. W przeciwnym razie do tego podają dzienniki, że wobec

przyjaciół Franco nie tait nigdy, iż z pierwszej nadarzającej się sposobności skorzysta aby się uwolnić. Zagroził nawet głodówką na wypadek, gdyby został przewieziony do twierdzy San Christoph, skąd ucieczka byłaby zupełnie wykluczona. W więzieniu, Franco uprawiał systematycznie gimnastykę, przygotowując się do ucieczki. W nocy na poniedziałek udało mu się przedostać ze swej celi do kapliczki więziennej. Tam przepiłował kraty okienne i spuścił się na linie na ulicę.

W Moskwie już spokój.

WOROSZYŁOW I STALIN STŁUMILI OBJAWY BUNTU.

Wilno, 25 listop. (PAT.) „Dziennik Wileński“ podaje wiadomość z Królowa, otrzymaną telefonicznie od własnego korespondenta i datowaną z dnia 24 bnia, że w Moskwie panuje zupełny spokój. Sklepy są otwarte, ruch na ulicach odbywa się normalnie, niewiadomo jedynie co się dzieje za murami Kremla. Wiadomość o rewolucji pałacowej jest bezpodstawa. Woroszyłow stoi całkowicie po stronie Stalina i wspólnie z nim stłumił objawy niezadowolonia w armii i flocie. Faktem jest, iż 4-ech komendantów korpusu zostało zwolnionych ze stanowisk, a kilku członków sztabu generalnego aresztowano. Woroszyłow dla uspokojenia wrzenia we flocie, powołał t. zw.

„komisję trzech“, której członkowie wyposażeni w szerokie pełnomocnictwa, udali się do Sewastopola i Kronstadtu.

CO MÓWIĄ PASAŻEROWIE POCIĄGU SOWIECKIEGO.

Wilno 25. 11. (PAT.) Według otrzymanych tu wiadomości, pociąg sowiecki przybył z Niogoroi do Stólpe normalnie. Przybyłe tym pociągiem osoby twierdzą, że komunikacja kolejowa z Moskwą i innymi miastami centralnej Rosji, uległa przerwaniu. Osoby te również twierdzą, że z Mińska udali się samolotami do Moskwy dowódcy jednostek wojskowych, stacjonowani na Białej Rusi sowieckiej.

Konferencja Grandiego z Litwinowem osłonięta tajemnicą.

Rzym 25 listopada. Sowiecki komisarz spraw zagranicznych, który całkiem niespodziewanie wyjechał z Genewy do Medjolanu, odtył wezorem z włoskim ministrem spraw zagranicznych Grandim dłuższą konferencję. Przyjazd Litwinowa do Medjolanu był do ostatniej chwili utrzymywany w tajemnicy.

W sprawie konferencji obu ministrów nie wydano żadnego komunikatu oficjalnego. Zapytany przez dziennikarzy o sytuację polityczną, odmówił Litwinow wszelkich informacji. Grandi wyjechał wezorem wczoraj z powrotem do Rzymu, Litwinow opuścił Medjolan dziś przed południem. Przed odjazdem Litwinow oświadczył dziennikarzom, że jeszcze nie jest zdecydowany, czy pojedzie do Genewy, czy

też powróci przez Berlin do Moskwy.

„PRZYJACIELSKA RZYMOWA“.

Medjolan 25. 11. (PAT.) Minister Grandi i komisarz ludowy ZSRR, Litwinow spotkali się tu wezorem i odbyli długą i przyjacielską rozmowę, wymieniając poglądy w sprawie zagadnień politycznych i gospodarczych, interesujących oba kraje, oraz w sprawie rozwoju stosunków sowiecko-włoskich.

Zapowiedź wizyty Grandiego na Kremlu.

Ryga 25 listopada. Z Moskwy donoszą, że z początkiem przyszłego roku przyjedzie do Moskwy włoski minister spraw zagranicznych Grandi, celem nawiązania konferencji z rządem sowieckim.

policii polskiej, uciekł do Niemiec, przybył wezorem z powrotem na Śląsk polski i ukrył się w zborze ewangelickim. Skąd zawiadomil telefonicznie władze bezpieczeństwa, że jest do ich dyspozycji. Ponieważ na teren, gdzie przebywa pastor Harflinger, jako należący do zboru ewangelickiego, władze bezpieczeństwa nie mogą wkrazać bez specjalnego nakazu, przeto oczekują one na polecenie sędziego aresztowania pastora Harflingera.

(Według doniesień pism niemieckich, pastor Harflinger w Golasowicach uważał i uważa się za zupełnie niewinnego. Nie uciekał, lecz opuścił Golasowice, gdyż po pierwszej bandyckiej wizycie sanatorów w Golasowicach obawiał się o swe życie. Bojówka sanacyjna była w dniu 22 listopada w Golasowicach dwukrotnie. Podczas drugiego napadu doprowadzeni do rozpaczy obywatele, zaczęli się bronić. W hójce raniłony został policjant Sznepka, który potem zmarł z rana.

Gwałty sanacyjne, kompromitujące Polskę w oczach świata zainteresowały także rząd niemiecki. Jak już w części nakładu donosiłmy, konsul niemiecki w Katowicach otrzymał polecenie zgromadzenia materiału, poczem rząd niemiecki wystąpił ze skargą w Genewie. — Uw. Red.)

Wybuchy wściekłości Niemców przeciw Polsce.

Warszawa, 25 listop. (Tel. wł.) Klęska, poniesiona przez Niemców przy wyborach do Sejmu i Senatu wywołała wybuch wściekłości na łamach całej prasy niemieckiej. Propaganda skierowana jest już nie tylko przeciwko osobie premiera, ale także przeciwko całemu państwu.

Na poniedziałkowym posiedzeniu gabinetu Rzeszy kilku ministrów domagało się, aby Niemcy wystąpiły do Ligi Narodów na zasadzie 72 artykułu konwencji górnośląskiej, z żądaniem natychmiastowej interwencji Rady Ligi przeciwko Polsce. Uchwalono domagać się najsampród od niemieckiego generalnego konsula w Katowicach Grünausa sprawozdania i poleceno mu odwiedzić te wszystkie miejscowości, w których rzekomo Związek Powstańców Górnośląskich stosował terror wobec Niemców.

Prasa nacjonalistyczna, a zwłaszcza hitlerowska propaguje pogrom ludności polskiej na niemieckim Śląsku. „Boersenzeitung“ zapowiada utworzenie na niem. G. Śląsku specjalnych oddziałów samobrony przed napaściami ze strony Polaków(?). Prasa nacjonalistycznej sekunduje także socjalistyczny „Der Abend“.

Katastrofalne skutki huraganu w przemysłańskim.

Lwów, 25 listop. (PAT.) „Chwila“ donosi z Przemysła, że w dniu wczorajszym nad powiatem przemysłańskim przeciągnął huragan, który w wielu okolicach wyrządził duże szkody. Szczególnie dotkliwie daly się odczuć skutki huraganu w Poltewi, gdzie z wielu domów wicher porzywał dachy. Huragan zerwał również dach z dużego gmachu spółdzielni ukraińskiej, do którego schroniło się wielu przechodniów. Dach uniesiony został przez wicher ponad domostwami i rzucony na łąkę. Kilka osób, szukających w domu spółdzielni schronienia odniosło rany, 4 osoby odwieziono w stanie groźnym do szpitala.

CZTERY KOBIETY W SENACIE.

Warszawa, 25 listop. (Tel. wł.) Do Senatu weszły tylko cztery senatorki: Grunertówna, Hubicka (żona wiceministra pracy), obie z BB., Dora Kłuszyńska z P. P. S. i Ukrainka Kisielewska.

KANDYDACI NA PREZESURĘ BB.

Warszawa, 25. 11. (Telef. wł.) W poprzednim Sejmie prezesura Klubu BB. sprawował, jak wiadomo, pułk. Sławek, który uważany jest powszechnie za kandydata na to stanowisko również w obecnym Sejmie. Podobno jednak obok niego wysuwane są kandydatury pułk. Koca i p. Jana Piłsudskiego na stanowisko prezesa Klubu BB.

PRZECIĘTNA WYSOKOŚĆ ZAPROTESTOWANYCH WEKSLI.

Warszawa, 25. 11. (Telef. wł.) Przeciętą kwota, na którą wystawiane były zaprotetowane weksle, wynosiła w październiku w Warszawie 300 zł, w Łodzi 238, w Białymstoku 211, w Katowicach, 321, w Poznaniu 534, w Krakowie 345, w Lwowie 324, w Wilnie 224 zł.

TRUDNOŚCI KOMUNIKACYJNE Z MOSKWĄ.

Warszawa, 25. 11. (Telef. wł.) Według wiadomości ze Stólpców, komunikacja kolejowa między Stólpcami a Moskwą funkcjonuje normalnie jedynie na linii Pińsk—Stólpe, natomiast dalsze połączenia komunikacyjne odbywają się z dużymi trudnościami.

RÓZSTRZELANI ZA KONTREWOLUCYJNĄ PROPAGANDĘ W WOJSKU.

Warszawa, 25. 11. (Telef. wł.) W Woroneżu rozstrzelano G. P. U. pod zarzutem propagandy kontrewolucyjnej, szerzonej wśród żołnierzy armii czerwonej, prawosławnego księdza Sidzowa i zakonnika Metodego.

PAMIĘTAJCIE!
Gdy w waszym domu cierpią na

→ KATAR ←

NOSA KRTANI I CHRYPKĘ

stosujecie natychmiast

CENA ZŁ. 1.75 PINOMETHYL CENA ZŁ. 1.75

którego składniki: Phenolmenthamph c. ol. Wintergr. Petits grains et ol. aethaerea Comp. wskazują, że

PINOMETHYL chroni od kataru nosa, krtani i chrypkli.
PINOMETHYL usuwa następstwa kataru i jest środkiem dezynfekcyjnym dróg oddechowych.
zarejestr. w Minister. Spr. Wewa. p. Nr. 1198. a w Państw. Urz. patent, nazwa i opakowanie prawnie zastrzeżone.
do nabycia we wszystkich **aptekach, drogeriach i składach aptecznych w Polsce i w Gdańsku.**

Ukaranie winnych zejść w Brzeziu.

Katowice 25. 11. (PAT.) W związku z wizją lokalną, jaka odbyła się pod przewodnictwem prezydenta komisji mieszanej Caloudera w Brzeziu (powiat Rybnicki), przy udziale polskiego członka komisji mieszanej ministra Morawskiego i naczelnika wydziału bezpieczeństwa urzędu wojewódzkiego Ryczkowskiego, wojewoda Grażyński wydal następujące zarządzenie:

Miejscowy naczelnik gminy Brzezcie został zawieszony w urzędowaniu z równoczesnym wytoczeniem mu dochodzenia dyscyplinarnego, kierownik miejscowej szkoły Szymański również został zawieszony w urzędowaniu z równoczesnym wytoczeniem mu dochodzenia dyscyplinarnego, miejscowy komendant posterunku policyjnego został przeniesiony, a posterunek policyjny zamknięty. O ile dochodzenia dyscyplinarne wykażą, że istnieją znamiona przestępstwa, ściganego na drodze karno-sądowej,

wymienione osoby zostaną przekazane sądowi. Niezależnie od tego prowadzone są dochodzenia w kierunku ujawnienia dalszych sprawców. Ponadto wojewoda wyasygnował kwotę 3.500 zł., celem przyjęcia z doraźną pomocą porschodowanym rodzinom.

(W Brzeziu w nocy z 19 na 20 listopada bojówka sanacyjna napadła na bandycki sposób na mieszkania obywateli niemieckiej narodowości i raniąc mieszkańców, zdemolowała urządzenia domów. Zajęcia te spowodowały interwencję p. Caloudera, o której już pisaliśmy, oraz zarządzenia woj. Grażyńskiego, o których donosi PAT. — Uw. Red.)

Pastor Harflinger w Polsce.

Katowice 25. 11. (PAT.) Jak się dowiadujemy ze źródła miarodajnego, pastor Harflinger, który po dokonaniu zamachu na przedownika

